

1975 அக்டோபர் 30]

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய அருமை நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களால் வழி மொழியப் பெற்று இந்த அவையினுடைய விவாதத்திற்கு உட்பட்ட கண்டனத் தீர்மானம் குறித்து இந்த அவையில் 20-க்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து பேசிய ஆளுங் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் மாரிமுத்து மொத்தப் பெருந்தன்மை போடு, கூறிய கருத்துக்கள் நம்மாலே ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவைகளா அல்லவா என்ற நிலைமை இருந்தபோதிலும், தன்னுடைய கருத்துக்களை நேகிழ்வோடு கூறினார்கள். வழிமொழிந்து பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மிக்க நிதானமாக இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தில் தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து, மாநில அரசின்மீது அவர் காட்ட வேண்டிய குற்றங்கள் என்றாலும், அல்லது மத்திய அரசின் போக்கில் அவருக்குப் பிடிக்காத அம்சங்கள் இருந்தாலும் அவைகளையும் மிக்க நிதானமாக இந்த மன்றத்திலே இந்தத் தீர்மானத்தை வழிமொழிந்ததன் மூலம் எடுத்து விளக்கியிருக்கிறார்கள்.

கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அதற்கான மரபுகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு, பொதுவாகத் தீர்மானம் வருவதற்கு, அதிலும் குறிப்பாக இதுபோன்ற தீர்மானம் வருவதற்கு எத்தனை உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றார்கள் என்கிற எண்ணிக்கையின் அடிப்படைக்குத் தாங்கள் உதவியதாகக் கூறி, ஆனால் கண்டனத் தீர்மானத்திற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களை நம்முடைய அகில இந்திய நிறுவனக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், சட்டப் பேரவை சுதந்திராக் கட்சியினுடைய தலைவர் நண்பர் வெங்கடசாமி அவர்களும் நடுநிலையோடுதான் தாங்கள் இந்தத் தீர்மானத்திலே இருக்கப் போவதாகச் சொல்லி மிக உருக்கமான ஆனால் உண்மைகள் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்ட வகையில் தங்களுடைய உரையை நிகழ்த்தி இருக்கிறார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் துணைத் தலைவர் அருமை நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் ஒரு நல்ல வழக்கறிஞராக நின்று சட்ட நுணுக்கங்களை மாத்திரம் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

ஆளும் கட்சியினுடைய தோழமைக் கட்சிகளாக இருக்கிற முஸ்லீம் லீக், ஃபார்வெர்டு பிளாக், தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தமிழகக் கட்சி ஆகியவையின் சார்பிலே பேசிய அருமைத் தலைவர்களும் உறுப்பினர்களும் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் எந்த வகையிலே தேவையற்றது என்பதற்கான நல்ல பல விளக்கங்களை எல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

கண்டனத் தீர்மானத்தினுடைய வாசகமே அவசர காலச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட பிறகு அதன் தொடர்பாக இந்திய நாட்டினுடைய பிரதம அமைச்சர் மதிப்பு மிகுந்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட 20 அம்சத் திட்டத்தைத் தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்கின்ற குற்றச்சாட்டை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் கண்டனத் தீர்மானம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முதலிலே 20 அம்சத் திட்டங்கள் எவை எவை என்பதை நாம் சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்பும், அவைகளை இந்த ஆட்சி ஏற்கெனவே நிறைவேற்ற தோடங்கியுள்ளதா அல்லவா என்பதற்கான விவரங்களை ஆராய்வதற்கு முன்பும், இதற்கு முன்னேடியாக சில கருத்துக்களை நான் எடுத்துக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே மத்திய அரசின் சார்பிலே அறிவிக்கப்பெற்று, ஏறத்தாழ 25,000 கோடி ரூபாயில் அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதாக அறிவித்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்த பிறகு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான வரைவு ஏடுகள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பெற்று, இந்திய நாட்டின் தலைநகரத்தில் இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மாநில

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முதலமைச்சர்களும் கலந்துகொள்ளும் தேசிய வளர்ச்சிக் குழு கூட்டமும் நடைபெற்று, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்குவது என்றும் அறிவிக்கப் பட்டது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு நான் முதலிலே சுட்டிக்காட்டியதைப் போல 25,000 கோடி ரூபாய் மொத்தத் தொகையாக ஒதுக்கப்பட்டது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தில் நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்தை மாத்திரம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தரப்பட்ட மத்திய அரசினுடைய உதவி (சென்ட்ரல் அசிஸ்டன்ஸ்) என்ற அந்த வகையிலே எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஏறத்தாழ ஐந்தாண்டுக் காலத்தில், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 200 கோடி ரூபாய் நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

ஒன்றை உறுப்பினர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது. இந்த 200 கோடி ரூபாய்யில் 70 சதவீதம் கடனாக நாம் திருப்பித்தர வேண்டும். அதைத் திருப்பித் தருவது எப்படி என்றால் அடுத்தாண்டு 40 கோடியோ, 50 கோடியோ தரும்போது நாம் திருப்பித் தரவேண்டிய, கடனைக் கழித்துவிட்டுத்தான் மீதத்தைத் தருவார்கள். அந்த வகையிலே நாம் அந்தக் கடனைத் திருப்பித் தந்தாக வேண்டும். இப்படி ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஆண்டுத் திட்டத்திற்காக மத்திய அரசு 70 சதவீதம் கடனாகவும், 30 சதவீதம் மானியமாகவும் தந்தது சற்றெப்ப 200 கோடி ரூபாயாகும்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எவ்வளவு கோடி ரூபாய்க்கு அறிவிக்கப்பட்டது என்றால் இது 'பிக்கஸ்ட் பிளான்' மிகப் பெரும் திட்டம், பிரம்மாண்டமானத் திட்டம்' என்றெல்லாம் இதற்குத் தலைப்புகள் கொடுத்து, 53,000 கோடி ரூபாய் இந்த ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று அறிவிக்கப்பட்டபோது நாம் எல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். ஏனென்றால் இரண்டு மடங்குக்குமேலே ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யத் தொடங்குகிறது. ஆகவே, மாநிலங்களின் தேவைகள் முழுமையாக நிறைவு செய்யப்பட இயலும் என்றெல்லாம் எண்ணினோம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இந்த 53,000 கோடி ரூபாய் திட்டம், அதற்கான வரைவு என்.டி.சி. கூட்டத்திலே, தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் இரண்டு நாட்கள் விவாதிக்கப்பட்டது. முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் எங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னோம். இப்படி விவாதித்து இரண்டாண்டுக் காலம் ஆகிறது. இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய கதி என்ன என்று தெரியவில்லை.

ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஒவ்வோராண்டுத் திட்டம் என்கின்ற வகையிலேதான் இன்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் நிதியை ஒதுக்குகின்ற அளவு சுருங்கிப் போயிருக்கிறது. இந்த 53,000 கோடி ரூபாயை, அந்த இலக்கை அடைய முடியுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டுத் திட்டத்திற்கும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டதோ அந்த அளவு கொகைதான் இந்த ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும் ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக,

1974-75 ஆம் ஆண்டுக்கு 41 கோடி ரூபாயும்,

1975-76 ஆம் ஆண்டுக்கு 41 கோடி ரூபாயும்.

மீதி இருக்கிற மூன்று வருடங்களுக்கும் இதே நிலையில்தான் அவர்கள் நிதியை ஒதுக்கிடு செய்வார்களானால் ஐந்தாண்டுக்கும் மொத்தம் 200 கோடி ரூபாய்தான் கிடைக்கும்.

ஆக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 25,000 கோடி ரூபாய்விருக்க, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 53,000 கோடியாக, இரட்டிப்பாக ஆக்கப்பட்டு, பிம்மாண்டமான திட்டம் என்று பெரும் தலைப்புகளிலே வெளியிடப்பட்ட பிறகு, அந்தத் திட்டத்திற்கு நாம் ஏறத்தாழ 400-லிருந்து 500 கோடி ரூபாய் வரை மத்திய நிதி உதவியாக (சென்ட்ரல் அசிஸ்டன்ஸ்) கடனாகவும், மானியமாகவும் பெற வேண்டிய, தொகைக்கு மாறாக 200 கோடி ரூபாய்தான் பெற இருக்கிறோம். ஆக, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்போலதான் இருக்கிறது. அவர்கள் அறிவித்தது திட்டத்தின் கதி என்ன? அது என்னவாயிற்று? அந்தக் காட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே திரை விழுகிறது. நடைபெறவில்லை. அப்படியானால் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத்

1975 அக்டோபர் 30 [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாடகத்திலே 'ரோட் சீன்' வருவதைப்போல திரைவிழுகிறது 20 அம்சத் திட்டம் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. ஆக, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காட்சி மறைந்து, 20 அம்சத் திட்டம் என்கின்ற புதிய காட்சி வருகிறது. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பலன்களை, ஒவ்வொரு மாநிலமும் மிகு நிதி பெற்று, அதாவது மிகுந்த நிதியைப் பெற்று தன்னுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம், மாநில வளர்ச்சியைப் பெருக்கலாம் என்று எண்ணியிருந்த நேரத்தில் அது என்னவாயிற்று என்ற கேள்விக்கு எந்தவிதமான பதிலும் இல்லாமல், இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு விவாதிக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய திட்டத்தை எங்கோ ஒரு மூலையில் போட்டுவிட்டு இப்போது 20 அம்சத் திட்டம் என்று ஒன்றை அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த 20 அம்சத் திட்டம் கூட 1967-ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் கமிட்டி மே மாதத்திலே கூடி, 10 அம்சத் திட்டம் என்று ஒன்றை அறிவித்தார்கள். நம்முடைய நண்பர் சுப்பு அவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அரசியல் சட்டத்திலே முகப்புக் குறிக்கோள்களிலே எவை எவை இருக்கின்றனவோ அவைகள்தான் இப்பொழுது 20 அம்சமாக உருவெடுத்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

அதற்கிடையே 1967-ல் 10 அம்சத் திட்டம் என்று ஒரு திட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தினார்கள். அவை என்னென்ன?

பாங்குகளைத் தேசிய மயமாக்குதல்—ஒன்று
இன்ஷூரன்ஸை தேசியமயமாக்குதல்—இரண்டு
மன்னர் மானியத்தை ஒழித்தல்—மூன்று
கிராமத் திட்டம், நிலச்சீர்திருத்தம்—நான்கு
நகர்ப்புறச் சொத்துக்கு உச்சவரம்பு—ஐந்து
மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தல்—

ஆறு

ஏகபோக உரிமைக்குக் கட்டுப்பாடு செய்தல்—ஏழு

கூட்டுறவுத் துறையை விரிவுபடுத்துதல்—எட்டு

உணவு வாணிபத்தை அரசே மேற்கொள்ளுதல்—ஒன்பது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

ஏற்றுமதி, இறக்குமதியில் பொருள்வாரியாக முன்னேற்றம்
காணுதல்—பத்து

என்று இந்த பத்து அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. இவைகளில் எவை எவை நிறைவேற்றப்பட்டன? நிறைவேற்றத் தொடங்கி எவை எவை இடையிலே முறிந்து போயின என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

பாங்குகள் தேசியமயமாக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். 14 வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. அதற்குமேல் அடியெடுத்து வைக்கவில்லை; அதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இன்ஷூரன்ஸ் தேசியமயமாக்கப்பட்டது.

மன்னர் மானியம் ஒழிக்கப்பட்டது.

கிராமத் திட்டம், நிலச் சீர்திருத்தம்—இது இன்றைக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற 20 அம்சத் திட்டத்தில் ஒன்று.

நகர்புறச் சொத்துக்கு உச்சவரம்பு—இதுவும் இன்றைக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற 20 அம்சத் திட்டத்தில் ஒன்று.

ஆரூவது திட்டமாக அன்றைக்குச் சொன்னது மக்கள் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்தல். இது பொதுவானது. மக்கள் அடிப்படைத் தேவைகள் என்னென்ன என்று எதுவும் குறிப்பிட்டுத் தெளிவாகச் சொல்லாமல் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்று.

ஏழாவதாகச் சொல்லப்பட்டது ஏகபோக உரிமைக்குக் கட்டுப்பாடு செய்தல். அது என்ன காரணத்தாலோ இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை. 10 அம்சத் திட்டத்தில் இடம் பெற்ற அந்த பாபரப்பான ஏழாவது அம்சம் இப்போது வெளியிடப்பட்ட 20 அம்சத்தில் இல்லை. அதாவது ஏகபோக உரிமைக்குக் கட்டுப்பாடு செய்தல் என்ற அந்த அம்சம் இது.

கூட்டுறவுத் துறையை விரிவுபடுத்துதல் என்பது 1967-லே அறிவிக்கப்பட்டபோதும்சரி, அதற்கு முன்பும்சரி நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே கூட்டுறவுத் துறை விரிவுபடுத்தப்பட்டு மேலும்

1975 அக்டோபர் 30 [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மேலும் அது இன்றைக்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டிருப்பதை மாறும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் இப்போது அவர்கள் இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் கூட்டுறவுத் துறையை விட்டுவிட்டு அதற்குப் பதிலாக ரூரல் பாங்க் என்கிற ஒரு புதிய அம்சத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். பத்து அம்சத் திட்டத்தில் உணவு வாணிபத்தை அரசு மேற்கொள்வது என்பது ஒன்பதாவது அம்சம் ஆகும். இது 1967—மே மாதத்தில் வெளியிடப்பட்ட ஒன்பதாவது அம்சம். அதன்படி கோதுமை வியாபாரத்தை அரசு மேற்கொண்டது. அரசு மேற்கொண்ட கொஞ்ச நாளேக்கெல்லாம் அது சரிப்பட்டு வரவில்லை என்பதால் அந்த அம்சத்தைத் கைவிட்டு விட்டது. உணவு வாணிபத்தை அரசு ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்பதற்கு முதல் கட்டமாகக் கோதுமை வியாபாரத்தை நடத்தத் தொடங்கி அவர்களே கைவிட்டு விட்டார்கள். பிறகு ஏற்றுமதி இறக்குமதியில் பொருள்வாரி முன்னேற்றம் என்பதாகும். அதுவும் முழுமையாகச் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இந்தப் பத்து அம்சத் திட்டத்திற்குப் பிறகு இன்று இருபது அம்சத் திட்டம் ஒன்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருபது அம்சத் திட்டத்தை நாங்கள் ஏற்று நடத்தவில்லை அல்லது எதிர்க்கிறோம் என்றெல்லாம் தவறான குற்றச்சாட்டுச் சொல்லப் படுகிற நேரத்தில் பத்து அம்சத் திட்டத்திற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய ஆதரவை அளித்திருக்கிறது என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகளை நாம் காணமுடியும்.

DR. H. V. HANDE : I am sorry for interrupting. Before the Hon. Chief Minister goes to the next subject, I want to make one point. The Hon. Chief Minister said that the Fifth Five-Year Plan was dropped and in its place the 20 Point Programme came. My information is that this 20 Point Programme is in addition to the Fifth Five-Year Plan and it is not in the place of the Fifth Five-Year Plan. The Fifth Five-Year Plan will continue yearwar or five year war. The 20 Point Programme is in addition to the Fifth Five-Year Plan. There can be no contradiction between the two—the 20 Point Programme and the Fifth Five-Year Plan ...

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தப் பத்து அம்சத் திட்டத்தைத் தப்பாகச் சொல்லுகிறீர்கள். மக்களின் பேசிக் நீட்ச், உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க இடம், இதை

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1975 அக்டோபர் 30]

ஏன் விரிவாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. கடைசியில் 'இம்போர்ட் அண்டு எக்ஸ்போர்ட்' வியாபாரம். அதை எஸ்.டி.சி. செய்கிறது. அவர்கள் கொள்கைகளை அமல் நடத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

DR. H. V. HANDE : This 20 Point Programme is not in lieu of the Fifth Five-Year Plan, but this is in addition to the Fifth Five-Year Plan.

நான் இதைத்தான் தெளிவுபடுத்தினேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, இருக்க உறையுள் என்பதை எல்லாம் நன்கறிவேன். குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவில்லை. பொதுவாக 'வேக்' ஆகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொன்னேன். இதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். அப்படியென்றால் இப்போது ஒவ்வொன்றிற்கும் தனியாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? இருபது அம்சத் திட்டத்தில் அந்த அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டும் என்பதைத்தான் விரிவாக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் பத்து அம்சத் திட்டத்தைக்கூட எதிர்க்கவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் இந்தப் பத்து அம்சத் திட்டத்தை அது அறிவிக்கப்பட்டபோது நாங்கள் ஆதரித்தவர்கள். பாங்குகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டபோது, எந்த மாநிலத்திலும் செய்யாத அளவிற்கு, 14 வங்கிகளைத் தேசியமயமாக்கிய இந்திரா காந்தி அவர்களைத் தமிழ் நாட்டிற்கு அழைத்துப் பரிசாகக் கூட 14 பொருள்களை அவர்களிடம் வழங்கினோம். இப்போது அங்கே அமர்ந்திருக்கிற அனந்தநாயகி அம்மையார் போன்றவர்கள்கூட வேறு கட்சியில் இருந்து அதைப் பார்த்து ஆத்திரப்பட்ட நேரத்தில் நாங்கள் இந்திரா காந்திக்கு வழங்கினோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மேலவை உறுப்பினர் ஒருவரால்தான் அரசியல் சிக்கலை வந்தது என்பதை ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 53 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் துணையாக மேலும் உதவிகரமாக இந்த

1975 அக்டோபர் 30]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

20 அம்சத் திட்டம் இருப்பதாக டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குத் திரை போட்டுவிட்டு 20 அம்சத் திட்டம் என்ற ரோட் சின் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லுகிறேன். ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 53 ஆயிரம் கோடி என்ன ஆயிற்று? அதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அதைப் புரிந்துகொண்டால் அத்தோடு இது இணையவில்லையென்று புரிந்து கொள்ளலாம். ரூ. 53 ஆயிரம் கோடிக்குத் திட்டம் போட்டு அந்தத் தொகையை மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் 20 அம்சத் திட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்துவிட்டு இதற்கு மாநிலங்களுக்கு ஆகின்ற செலவை எப்படித் தரப்போகிறார்கள் என்பதுதான் எனது அறிக்கை கேள்வியாகும். அந்தக் கேள்வியின் அடிப்படையில்தான் நான் இதைத் தெரிவித்தேனெயல்லாமல் வேறு அல்ல.

இருபது அம்சத் திட்டங்கள் எவை எவை என்று ஒரு ஐந்தாவது திட்டங்களை மட்டுமே இங்கே பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். முதல் திட்டமாக இன்றியமையாப் பண்டங்களின் உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கவும் கொள்முதலை விரைவுபடுத்தவும், வழங்கு பணியைச் சீரமைக்கவும் அரசு பல தொடர்பு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதே பிரதமர் வானொலியில் அறிவித்த முதல் திட்டமாகும். இது 20 அம்சத்தில் ஒரு அம்சம். நம்முடைய தமிழக அரசு இதில் கவனம் செலுத்தியதா இல்லையா? இந்தத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட பிறகுதான் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியதா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்த ஆண்டு ஜூன் திங்கள் தொடங்கி நிலவி வருகின்ற வாய்ப்பான பருவ மழையின் நிலைகளையொட்டி வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசு தீவிரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் பிரதமர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே அந்த உற்பத்தி முனையில்கூட பொதுவாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு விதை நெல் எவ்வளவு கொள்முதல் செய்யப்பட்டு வந்தது என்றால் இதுவரை 9,500 டன்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு வந்தது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

நடப்பு வேளாண்மைப் பருவத்தில் 18 ஆயிரம் டன் விதை நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவிப்பதன்மூலம் அந்தத் திட்டத்திற்கு அனுசரணையாகத் தான் காரியங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றனவே யல்லாமல் எதிரான காரியங்கள் நடைபெறவில்லை இங்கே என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

புதிய நெல் வகைகளாக ஏ.டி.டி. 31, பூசா 53 ஆகியவை அண்மையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு ஏ.டி.டி. 31 பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்பு 130 ஆயிரம் ஏக்கர் அளவிலும், பூசா 33 பயிரிடப்படும் நிலப்பரப்பு 56 ஆயிரம் ஏக்கர் என்ற அளவிலும் பயிரிடப்பட்டுள்ளது.

உரம், வேளாண்மை உற்பத்திக்கு மிக முக்கியமானது. பொதுவாக, ஒரு ஆண்டுக்கு வழங்கப்படும் உரத்தின் அளவு இதுவரையில் நமக்கிருந்த கஷ்டங்களின் காரணமாக 20,520 டன் வழங்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு ஆகஸ்டு வரையில் மட்டும் வழங்கப்பட்ட ரசாயன உரத்தின் அளவு 25,123 டன். இன்னும் மேலும் சம்பாப் பயிருக்கெல்லாம் வழங்க இருக்கிறோம். ஆகவே அந்த உரத் தட்டுப்பாடும் இல்லை. உற்பத்தி முனையில் நாம் தீவிரமாகவே இருக்கிறோம்.

அதைப் போல் பூச்சிகளால் ஏற்படுகிற தொல்லைகளைக் கட்டுப்படுத்தவும் அதை அறவே நீக்குவதற்கும் தெளிப்பான்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தி அந்த முனையிலும் அலுவலர்கள் அயராது பணியாற்றுகிறார்கள்.

பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு வருகிறோம். வறட்சி நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு உதவுகிற வகையில் மசல் இன்ஜின்கள் வைத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாக வழங்கப்படும் என்று அறிவித்து அப்படி இன்ஜின்களை வாங்கியவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கியதன் மூலம் இதுவரையில் 12,200 பேர் பயன் பெற்றிருக்கின்றனர். ஏற்கனவே அறிவித்தபடி 15,000 பேருக்கு இந்தப் பயன் செல்லத்தக்க வகையில் நாம் ரூ. 150 லட்சம் அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட உழவர்களுக்கு இந்த மானிய உதவி எவ்வளவு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது என்பதை

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நன்றாக அறிவர். உற்பத்தி முனையில் பெருக்கப்படவேண்டுமென்று பிரதமர் அவர்கள் அறிவித்ததால் இவைகளையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் களுக்குக்கூடக் கொஞ்சம் உற்சாகமான விஷயமாக இராது என்றாலும் விளக்கம் தேவை என்பதற்காக இவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சோள விதைகள் மட்டும் இந்த ஆண்டில் கோடைப் பருவத்தில் கோவை, நெல்லை, மதுரை, சேலத்தில் ஒரு பகுதி ஆகிய மாவட்டங் களில் 500 டன் விரிய ஒட்டுச் சோள விதைகளும் மக்காச் சோள விதைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட தீவிர நடவடிக்கைகளின் காரணமாக 1974-75-ல் உற்பத்தியான அரிசி 41,66,001 டன்னை பல இயற்கை நிலைமைகளின் காரணமாக இருந்தது. இந்த ஆண்டு இயற்கை பொய்த்துவிடாது. இந்த ஆண்டும் சென்ற ஆண்டைப் போல் கொடுமை புரிந்து விடாது என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையின் பேரில் 1975-76-ல் எதிர்பார்க்கப்படும் அரிசி உற்பத்தி கடந்த ஆண்டு 41,66,001 டன்னை இருந்தது மாறி 61 லட்சம் டன் அரிசியாக இருக்கும்.

சோளம், கம்பு, மக்காச்சோளம் ஆகியவற்றிலும் 1974-75-ல் 7,74,000 டன் உற்பத்தி இருந்ததற்கு மாறாக 1975-76-ல் எதிர்பார்க் கப்படும் உற்பத்தியின் அளவு 17 லட்சம் டன்னாகும்.

பருத்தி 1974-75-ல் 2,20,000 பேல்கள் என்ற அளவுக்கு உற்பத்தி ஆயிற்று. அது வருகிற 1975-76ல் ஏறத்தாழ 4 லட்சம் பேல்கள் என்ற அளவுக்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இவை நிச்சயமாக உற்பத்தியில் ஒரு வளர்ச்சியைக் காட்டும்.

(பிற்பகல் 12.30)

கரும்பைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். நேற்றைய தினம் கூட மத்திய சர்க்காரில் இருந்து எழுதப்பட்ட கடிதங்கள் வந்திருக் கின்றன. அதில் லெவி சர்க்கரை விலையை உயர்த்த இயலாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அப்படி உயர்த்த இயலாது என்று சொல்லியிருப்பது அகில இந்திய அளவிலா என்றால் இல்லை. வடபுலத்தில் இருக்கிற மாநிலங்களுக்கு உயர்த்தித் தரப்படும், ஆனால் நம்முடைய கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்து விட்டார்கள். இதன் காரணமாக கரும்பு சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதனையும், இதன் காரணமாக கரும்பு சாகுபடி குறையும் என்பதனையும், தவிர்க்க முடியாத சில கஷ்ட நிலைக்கு ஆளாக நேரிடும் என்பதனையும் இந்த நேரத்தில் நான் எடுத்துக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சர்க்கரை விலை சம்பந்தமாக லெவி சர்க்கரை என்றும், லெவிக்கு அப்பாற்பட்ட சர்க்கரை என்றும் இருப்பது சரியல்ல என்பது எங்களுடைய பொதுவான நிலை. அதை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். லெவி சர்க்கரை விலை நிர்ணயம் தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கர்னாடகம் ஆகியவற்றில் அதிகமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இரண்டுக்கும் ஒரே விலை இருக்கவேண்டுமென்ற நிலையை அரசு இங்கு எடுக்குமானால் அதை ஆதரிக்க நான் தயாராய் இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் இதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அதனால்தான் திரு. தங்கமணி அவர்கள் நிதானமாக நியாயங்களை உணர்ந்து பேசினார்கள் என்று ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிட்டேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன்: அந்தக் கோரிக்கையை மத்திய சர்க்கார் நிராகரிக்கக் காரணம் ஏதாவது இருக்கிறதா? காரணங்களைக் கேட்டார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்போதுதான் காரணங்களை எதற்கும் கேட்கக்கூடாதே.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். எதற்கும் கேட்கக் கூடாது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. குதிரைக்குக் குர்ரம் என்றால் யானைக்கு அர்ரம் என்று சொல்லாதீர்கள். எதற்குக் கேட்க வேண்டும், எதற்குக் கேட்கக் கூடாது என்கிற வரையறை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அந்த வரையறையை உங்களுக்குத் தேவையானதற்கு நீங்கள் பொருத்திக் கொள்ளுங்கள். எங்களுக்குத் தேவையானதற்கு நாங்கள் பொருத்திக் கொள்கிறோம்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தலைவர் அவர்களே, கடுமையான வறட்சி நிலைமை இருந்த நேரத்தில்கூட, நம் தமிழகத்தில் உள்ள மொத்தம் 98 லட்சம் குடும்பங்களில், 52 லட்சம் குடும்பங்களுக்கு நாம்—போதிய அளவு தர முடியாவிட்டாலும்—ஒரளவு அரிசி வழங்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டோம். அதற்கு நாம் எடுத்த நடவடிக்கைகளாக—தமிழ்நாடு உணவுப்பொருள் வழங்கல் கழகத்தின் சார்பிலும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சார்பிலும், உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நடத்துகின்ற சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் மொத்தம் 9,926 நிலையங்களின் சார்பிலும் நாம் இந்த விநியோகத்தை, 52 லட்சம் குடும்பங்களுக்கு அரிசி வழங்குகிற இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து முடித்தோம்.

நகர்ப் பகுதிகளில்—500 ரூபாய்க்கு மேல் மாத வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு—குறிப்பாக, சென்னை, கோவை போன்ற நகரங்களில் மாதம் ஒன்றுக்கு 10 கிலோ அரிசி வழங்கப்பட்டு வந்தது. அதை இப்போது 20 கிலோவாக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதோடு மாத்திரமல்ல, திருச்சி, சேலம் ஆகிய நகரங்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை முதல் கட்டமாக நாம் விரிவுபடுத்தி இருக்கிறோம்.—பிரதமர் அறிவித்த முதல் அம்சத்திற்கு நான் அளித்த விளக்கம் இது.

இரண்டாவது அம்சம்—நில உச்சவரம்பு. “நமது மக்களில் மிகப் பெரும்பாலோர் கிராமப் பகுதிகளில் வாழுகின்றனர். நில உச்சவரம்புச் சட்டங்களைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தி, சிலரிடம் உபரியாக இருக்கும் நிலங்களை எடுத்து நிலமற்றவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். நில உடைமை ஆவணங்களைத் தயாரித்து முடிப்பதில் உள்ளூர் மக்களின் உதவி நமக்குத் தேவையாகும்” என்பது பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தியின் அறிவிப்பாகும்.

இந்த இரண்டாவது அம்சமாகிய உபரி நிலங்களை எடுத்து வழங்குவதில் நாம் தீவிரக் கவனம் செலுத்தி, ஏற்கனவேயே உபரி நிலங்களை எடுத்து வழங்கியிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

நூறு புதிய சாதனைகள் என்று ஒரு புத்தகம் அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் இந்த விவரம் தவறாக இருக்கிறது. அதில் அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்குப் பிறகு எல்லா

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

மாநிலங்களும் நில விநியோகத் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தி யுள்ளது என்று சொல்லி அதில் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில்கூட 10 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை விநியோகித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி பத்து லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை விநியோகம் செய்யவில்லை. 10 லட்சம் ஏக்கரா விநியோகம் செய்ய முடியுமா என்றால்கூட இயலாது. அதுவும் எப்போது தெரியுமா? அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் 10 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை விநியோகித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது இது என்ன, மாயாபஜாரா? (சிரிப்பு)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எதிலே?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நூறு புதிய சாதனைகள்— என்ற புத்தகம்—தமிழில்—பக்கம் 21 இல்.

அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்குப் பிறகு எல்லா மாநிலங்களும் நில மறு விநியோகத் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தியுள்ளன, கேரளாவில் 1,30,000 ஹெக்டார் நிலம் 3,28,500 நிலமில்லாத ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இதுவும் சரியாக இருக்க முடியுமா என்றால் முடியாது. கேரள அரசாங்கத்தைக் கேட்டால்தான் இல்லையென்று சொல்லுவார்கள். தமிழ்நாடு 10 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை விநியோகித்துள்ளது என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் 10 லட்சம் ஏக்கரா கொடுக்கவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ப்ரிண்டர்ஸ் மிஸ்டேக்காக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒன்று போட்டு பக்கத்தில் சைபர்களாகப் போட்டிருந்தால் ஒரு சைபர் அதிகமாகக்கூடப் போர்ஸிட்டதோ என்று நினைக்கலாம். ஆனால் இதிலே பத்து என்று எண்ணினால் எழுதி, அதன் பக்கத்தில் லட்சம் என்று எழுத்தால் போடப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தத் தகவலையே தவறாக தமிழக அரசுதான் கொடுத்திருக்கும். இது உங்கள் தவறாகவே இருக்கலாம்.

1975 அக்டோபர் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இப்படித் தவறாக நாங்கள் வேண்டுமென்றே கொடுத்திருந்தால்,—பார் பார் தமிழ்நாட்டில் பத்து லட்சம் ஏக்கரா கொடுத்திருக்கிறோம் என்று நாங்கள் ஜம்பம் அடித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

ஆகவே, சில “நூறு புதிய சாதனைகள்” என்கிற புத்தகம் இந்தத் தகவலைத் தருகிற காரணத்தால், இதை நான் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்ட விரும்பவில்லை. அதற்காக மத்திய அரசு என்னை மன்னிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1967-க்கு முன்பு 6—4—60 இல் நமது மாநிலத்தில் உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு 7 ஆண்டுக் காலத்தில் உபரியாக இருப்பதாக அறிவிக்கப் பட்ட நிலம் 24,194 ஏக்கர். திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் தொடர்ந்து செய்துவரப்பட்டதன் விளைவு என்று சொன்னாரே, அதற்காகச் சொல்கிறேன்—1967-க்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் உபரியாக இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்ட நிலம் 24,194 ஏக்கர். இதில் அரசு கைப்பற்றியது 16,330 ஏக்கர். நிலமற்ற ஏழைகளிடம் ஒப்படை செய்யப்பட்டது எவ்வளவு தெரியுமா? ஒன்றுமே இல்லை. உபரி நிலம் யாருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. இந்த நிலங்கள் நிலமற்ற எவருக்கும் ஒப்படை செய்யப்படாத காரணத்தினால் பயன் அடைந்தவர்கள் புள்ளிவிவரம் சொல்ல இயலாது.

1967-க்குப் பிறகு உபரி நிலங்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டது மொத்தம் 1,08,068 ஏக்கராகும். இதில் அரசு கைப்பற்றிய நிலம் 88,146 ஏக்கர். இதில் 62,682 ஏக்கரா நிலமற்ற ஏழைகளிடம் ஒப்படை செய்யப்பட்டு விட்டது. இதனால் பயன் அடைந்த உழவர் பெருமக்கள் 38,504 பேர்கள். இதுதான் 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா ஒரு குடும்பத்திற்கு என்று நாம் கொண்டு வந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்திற்குப் பிறகு நாம் எடுத்த தீவிர முயற்சியின் காரணமாக ஏற்பட்ட பயனாகும். அந்தச் சட்டத்தை நாம் 15—2—1970 இல் கொண்டு வந்தோம். அந்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகு நாம் எடுத்த வேகமான நடவடிக்கைகளின் காரணமாக 62,682 ஏக்கரா நிலமற்றவர்களிடம் ஒப்படை செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி கூட—ஓ. இல்லை—ஆளுநர் காங்கிரஸ் கமிட்டி—ஒரு நல்ல மதிப்புரையை—இந்தியாவில் நில உச்சவரம்பில்—நிலச் சீர்திருத்தத்தில் தமிழ்நாடுதான் இன்றைக்கு முன்னணியில் இருக்கிறது என்கின்ற நற்சான்றை அளித்திருக்கிறது.

இதில் திரு. கே. டி. கே. பேசும்போது பழத்தோட்டம் போன்றவற்றுக்கு இருக்கிற விதிவிலக்கை நீங்கள் இன்னும் எடுக்கவில்லையே என்று கேட்டார்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் பழத்தோட்டங்களின் மொத்த விஸ்தீரணமே 18,169 ஏக்கர்தான். எல்லாப் பழத்தோட்டங்களையும் சேர்த்து இந்தப் பழத்தோட்டங்களுக்கும் உச்சவரம்பு என்று கொண்டுவந்தால்—அதனுடைய உற்பத்தி கெடுவதோடு வெளி மாநிலங்களுக்கும், வெளி நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்படுகிற ஏற்றுமதியும் பாதிக்கப்படும். அதுவும் 18 ஆயிரம் ஏக்கராதானே விஸ்தீரணம் குறைவாக இருப்பதால் விட்டுவிட்டோம்.

அதற்கு உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் மைசூரில் கூட ஒரு ஆயிரம் ஏக்கராலினாலே என்ற செடி வளர்க்கப்படுகிற இடம் இருக்கிறது—தேவிகாராணி என்கிற பழைய சினிமா நட்சத்திரம் ஒருவருக்குச் சொந்தமான இடம்—அந்த ஆயிரம் ஏக்கராவில் வாசனைப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன என்பதற்காக அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆயிரம் ஏக்கராவில்தான் வாசனைச் செடி உற்பத்தி செய்வதனால்—அந்த பூமி அதற்கு ஏற்றதாக இருப்பதனால்—அந்த வாசனைப் பொருளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியும் என்பதற்காக, வெளிநாட்டுச் சந்தை பாதிக்கப்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக அங்கே அந்த ஆயிரம் ஏக்கராவுக்கு விதிவிலக்கு கர்னாடகத்தில் அளித்திருப்பதைப் போலத்தான் இங்கும் பழத் தோட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் வேறு இல்லை.

நாம் எத்தனை விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்திருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்ப்போம். கரும்பாலை நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு இருந்தது. அதனை ரத்து செய்திருக்கிறோம். அதைப் போலவே மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு இருந்தது. அதனை ரத்து செய்திருக்கிறோம். பால்பண்ணை நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு இருந்தது. அதனை ரத்து செய்திருக்கிறோம்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பொது அறக்கட்டளைக்கு ஒரு வரம்பு வைத்து விட்டோம். அந்த வரம்பு ஆந்திரத்தில் கிடையாது. கேரளாவில் கிடையாது. பொது அறக்கட்டளைகள் அங்கே எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவற்றின் வருமானம் அந்த அறக்கட்டளைகளுக்கே செலவிடப்பட வேண்டும். இது அங்கே. இங்கே நாம் பொது அறக்கட்டளைகள் இவ்வளவுதான் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நிர்ணயித்து, அதில் வருகின்ற வருமானம் அந்த அறக்கட்டளைக்கே செலவிடப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அதுவும் 1—3—72 இல் என்னென்ன அறக்கட்டளைகள் இருந்தனவோ அந்த அறக்கட்டளைகளுக்குத்தான் அது பொருந்தும். அதற்குப் பிறகு புதிதாக அறக்கட்டளைகள் தோன்றி இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். அதுவும் இன்னின்ன அறக்கட்டளைக்கு இவ்வளவுதான் நிலம் என்று திட்டவட்டமாகச் செய்திருக்கிறோம்.

இந்த பொது அறக்கட்டளைகளில்—கல்லூரி என்றால் 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தால் 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், ஆரம்பப் பள்ளியாக இருந்தால் 10 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், மாணவர் விடுதியாக இருந்தால் 25 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், தொழில் கல்விக்கூடமாக இருந்தால் 25 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், விவசாயப் பள்ளியாக இருந்தால் 25 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், அநாதை இல்லத்திற்கு 25 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர், அதர் டிசஸ்ட்ஸ், மற்ற அறக்கட்டளைகளுக்கு 5 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறோம்.

அடுத்து, குத்தகைச் சாகுபடிதாரர்களுக்கு ஆவணங்கள் வேண்டும், பதிவு செய்கின்ற முறை வேண்டுமென்று பிரதமர் அறிவித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் அதையும் செய்திருக்கிறோம். அவர்கள் அறிவிப்புக்குப் பிறகு அல்ல, 1969 ஆம் ஆண்டிலே தமிழ்நாடு வேளாண்மை நிலக் குத்தகை உரிமைகள் பதிவேட்டுச் சட்டத்தை நாம் இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இதுவரையில் இப்படிப் பதிவு செய்த குத்தகைதாரர்களின் எண்ணிக்கை 3,99,350 என்றும் இவர்களது அனுபோகத்தில் உள்ள நிலம் 6,03,899 ஏக்கர் என்றும் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அடுத்தன்னியில் நிலவுடமையாளர்கள் வைத்திருக்கிற நிலத்தின் கணக்கு விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும் மேலும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை இயற்றுவதற்கும் பயன்படும் என்ற வகையிலே பட்டா விவரக் குறிப்பேடு என்ற ஒன்றை ஒவ்வொரு விவசாயியும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே 1972 ஆம் ஆண்டு—இருபது அம்சத் திட்டத்திற்கு முன்பே—1972 ஆம் ஆண்டிலேயே திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு, இதுவரை கொடுக்கப்பட்ட அப்படிப்பட்ட பட்டா விவரக் குறிப்பேடுகள் 1 கோடியே 4 லட்சம் பேர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான செலவு ஒரு கோடி ரூபாய் என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தரிசு நிலங்களை ஒப்படை செய்ய வேண்டுமென்பது பிரதமர் அவர்களுடைய 20 அம்சத் திட்டங்களிலே ஒன்று. 1947 இல் இருந்து நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு 1967 ஆம் ஆண்டு வரையில் தமிழ் மாநிலத்திலே ஒப்படைவு செய்யப்பட்ட நிலம் இரண்டு லட்சத்து 88 ஆயிரம் ஏக்கர். இதனால் பயனடைந்தவர்கள் 1 லட்சத்து 15 ஆயிரம் பேர்கள். இருபது ஆண்டிக் காலத்திலே, இரண்டு லட்சத்து 88 ஆயிரம் ஏக்கர். 1967-க்குப் பிறகு இந்த எட்டாண்டிக் காலத்திலே 7,19,173 ஏக்கர் நிலம் நம்மால் ஒப்படைவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளில் 1,15,000 பேர்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த எட்டு ஆண்டுகளில் 3,68,679 பேர்கள் பயனடைந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த உச்சவரம்பில் ஏதோ பிளமியெல்லாம் நடந்துவிட்டதாக நம்முடைய நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒன்றிரண்டு நடந்தது, இன்னும் சில அந்தக் காலத்திலேயே நடந்துவிட்டது. மிகவும் முக்கியமான அமைச்சருடைய சொந்தக்காரரிடம்—நான் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—282 சாதாரண ஏக்கர், அதாவது 141 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வரும்; 141 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் 6—4—60-இல் இருந்தது. ஆனால் 2—10—62 க்குள்ளாக இந்த 141 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரில் 135 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை அந்த அமைச்சருக்கு மிக நெருங்கிய சொந்தக்காரர் விற்றுவிட்டார். உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டார். இந்த இரண்டாண்டிக் காலத்திலே, 6—4—60-லிருந்து 2—10—62 க்குள்ளாக யாரும்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்தச் சட்டத்தை ஏமாற்றி அவர்களுக்குரிய நிலத்தை விற்கக் கூடாது என்று இருந்தம்கூட பணம் வருகிறதே அப்பா என்ற காரணத்தினாலும், உச்சவரம்புச் சட்டம் வருகிறதே அப்பா என்ற அச்சத்தாலும் 141 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவில் 135 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவை அவர் விற்றுவிட்டார். அதற்கு அவர்மீது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். 1967-க்குள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். 1967 வரையில் அந்த அமைச்சருடைய மிக முக்கியமான சொந்தக்காரர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. 1967 இல் அண்ணா தலைமையில் ஆட்சி வந்தபிறகு, முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி வந்தபிறகு இந்தத் தவறுக்கு நடவடிக்கை இந்த அரசின் சார்பில் எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மிகச் சாதாரணமானவர்களாகூட அந்த பிளாமி முறை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை, அமைச்சரவையில் மிக முக்கியமான ஒருவரின் சொந்தக்காரரால் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அமைச்சருடைய மிக நெருங்கிய சொந்தக்காரர் என்று டிரமாட்டைஸ் பண்ண வேண்டாம், அவர் பெயரைச் சொல்ல வேண்டியதுதானே, பண்ணினதோ தப்பு. அவர் பெயரைச் சொல்ல வேண்டியது தானே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நண்பர் வரதப்பன் அவர்கள். அம்மையார் அவர்களுக்கு அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விருப்பம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அம்மையார் சொல்ல வேண்டியதையெல்லாம் சொல்வீர்களா? அம்மையார் விருப்பம் என்று சொல்லி எப்படியோ என்னை வம்பில் இழுத்து விடுவதற்காக இதை ஏன் சொல்ல வேண்டும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அடுத்து, மூன்றாவது அம்சம். கிராமப் பகுதிகளில் வீட்டு மனைகள் வழங்கும் திட்டம் வெகுவாக விரிவாக்கப்படும். நிலமற்றவர்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கச் சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படும். இது பிரதமர் அவர்களுடைய அறிவிப்பு.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அண்மையில் மத்திய அரசு தயாரித்த ஒரு ஆய்வின்படி குடியானவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கும் திட்டம், பீகார், குஜராத், ஜம்மு-காஷ்மீர், ஒரிசா, தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் மட்டுமே குடியானவர்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் வீட்டு மனை வழங்கும் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. நான் குறிப்பிட்ட இந்த மாநிலங்களில் வீட்டு மனைகள் வழங்குகிற திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. இதில் தமிழ்நாட்டில் மாத்திரமே, குடியானவர்களுக்கும் உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. மற்ற மாநிலங்களில் இந்த மனைகளைப் பெறுவதற்கு அதன் விலையை உழவர்கள் செலுத்தியாக வேண்டும். 1971 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் சட்டம் செய்தோம். 1975 இல் அல்ல—20 அம்சத் திட்டம் வாஷெலியில் அறிவிக்கப் பட்ட பிறகு அல்ல—1971 ஆம் ஆண்டிலேயே செய்தோம். இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் குடியிருப்பு மனைகள் பெற்றவர்கள் 1 லட்சத்து 75 ஆயிரம் பேர்கள். இந்த ஒரு லட்சத்து 75 ஆயிரம் பேர்களில் தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்கள் 1,02,404 பேர்கள்; பிற்படுத்தப்பட்டோர் 40,550 பேர்கள், இதர வகுப்பினர் 32,123 பேர்கள், இதற்காக அரசுக்குச் செலவு கிட்டத்தட்ட 20 லட்சம் முதல் 30 லட்சம் ரூபாய் வரை ஆகியிருக்கிறது.

அரசுக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலிருந்து வீட்டு மனை ஒப்படை செய்யும் திட்டத்தின்கீழ் 1967-க்கு முன் 20 ஆண்டுக் காலத்திலே, அப்போது இருந்த ஆட்சியில் வீட்டு மனை ஒப்படை செய்யப்பட்டது—பட்டா கொடுத்தது 63,770 பேர்களுக்கு ஆகும். ஆனால் இந்த எட்டாண்டுக் காலத்திலே பட்டா ஒப்படை செய்யப்பட்டது—பட்டா கொடுத்தது 5,03,697 பேர்களுக்கு ஆகும்.

அரிசன மக்களுக்கு மாத்திரம் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து வீட்டு மனை வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் இதுவரையில் 2,36,000 அரிசனக் குடும்பங்கள் பயன் பெற்றிருக்கின்றன. அதற்காக ஆன மொத்தச் செலவு 4 கோடியே 25 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். இவைகளைத் தவிர, பிரதமர் அண்மையில் குறிப்பிடாத அம்சமாக 30 ஆயிரம் வீடுகள் அரிசன மக்களுக்கு டிசம்பர் மாத இறுதிக்குள் நல்ல கெட்டியான வீடுகள் ஒரு வீடு நாலாயிரம்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரூபாய் பெறுமானமுள்ள வீடுகள் டிசம்பர் மாதத்திற்குள் கட்டித் தர திட்டமிட்டு அது முடிவடைய இருக்கிறது. இதற்காக ஆகும் செலவு 13½ கோடி ரூபாய். இது பிரதமரின் 20 அம்சத் திட்டத்தில் இல்லாத ஒன்றாகும்.

அதைப் போலவே, மீனவர்களுக்கு 5 ஆயிரம் வீடுகள்—முதல் கட்டமாக—கட்டித்தர இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வேலைகளும் வேகமாக நடைபெற்று வருகின்றன. இதுவும் இருபது அம்சத்திட்டத்தில் இல்லாத ஒன்றாகும்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தின் சார்பில் 1975 ஆம் ஆண்டு அவசரச் சட்ட அறிவிப்புக்குப் பிறகு, பிரதமருடைய அறிவிப்புக்குப் பிறகு வந்ததல்ல, 1970-71 ஆம் ஆண்டிலே தொடங்கப்பட்டு இதுவரையில் 20 ஆயிரத்து 239 குடியிருப்புகள்—வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பில் 3,220 குடியிருப்புகள்; குடிசை மாற்று வாரியத்தின் சார்பில் ஏறத்தாழ 17,019 குடியிருப்புகள் என்ற முறையிலே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இப்போது கட்டிக் கொண்டிருக்கின்ற குடியிருப்புகள் 3,312. ஆக, 17 கோடி ரூபாய் செலவில் ஏறத்தாழ இருபதாயிரம் வீடுகள் குடிசை வாழ் மக்களுக்காகக் கட்டப்படுகின்றன. இதுவும் மதிப்பு மிகுந்த தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் அறிவித்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் இல்லாத ஒன்று. இதை நிறைவேற்றுவதற்காக வேண்டுமானால், இதைத் தொடங்கியதற்காக வேண்டுமானால் இல்லாததையெல்லாம் நீ எப்படி நிறைவேற்றினாய் என்று நீங்கள் கோபித்துக்கொள்ளலாமே தவிர வேறு எதுவுமில்லை என்று கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராம மக்களுடைய கடன் சுமையைப் படிப்படியாக குறைக்க அவர்களிடமிருந்து கடனைத் திரும்பப் பெறுவதற்காக நீதிமன்றத்தை நாடாமல் இருக்க வழங்குகளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குச் செல்லுபடியாகாமல் இருக்கச் செய்யவும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வங்கிகள், அரசுக் கடன்கள் அகியவற்றிலிருந்து விலக்கு அளிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இது பிரதமருடைய நான்காவது அறிவிப்பு. கிராமப்புற மக்களின் கடன் சுமையைப் போக்குவது மாத்திரமல்லாமல் நகரப்புற மக்களுடைய கடன் சுமையையும் போக்குவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கிற வகையிலே 1972 ஆம் ஆண்டு ஒரு கடன்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 அக்டோபர் 30]

நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். 1975 ஆம் ஆண்டு கடன்பட்டோர் (தற்காலிக நிவாரண) அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அண்மையில் ஏற்பட்ட வறட்சியை ஒட்டி இந்த அவசரச் சட்டம் 1975 ஆம் ஆண்டு சனவரியில் அறிவிக்கப் பட்டது. இச்சட்டத்தின்கீழ் உரிமை வழக்குத் தொடர்ந்தோ, ஏனைய சட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டோ கடனை வசூலிப்பது ஓராண்டுக் காலத்திற்குக் கூடாது என்று ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டது.

கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கும் அரசுக்கும் தரவேண்டிய கடனைக் கூட—இதிலே அவைகள் வராது என்றாலும் கூட அதனுடைய வசூலை ஓராண்டுக் காலத்திற்குத் தள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு அந்த வசதியும் கிராமப்புற மக்களுக்கு செய்து கொடுக்கப்பட்டதை மன்ற உறுப்பினர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 22 ஆம் தேதி அறிவிக்கப்பட்ட சட்டத்தின்படி உழவர்கள் அல்லாத ஏனைய கடன் பட்டவர்களுக்கும், கடன் சுமையிலிருந்து நிவாரணம் பெறலாம் என்ற நிலையில் 1976 ஆம் வருஷம் சனவரி 15 ஆம் தேதி வரையில் வட்டி ஏதுவும் வசூலிக்கக் கூடாது என்ற இந்தச் சட்டம் துயர் தணிப்பு அளிக்கிறது. சிலபேர் இதனை அறவே ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று எல்லாம் சொன்னார்கள். இங்கே நண்பர் வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள், இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி இங்கே மசோதா வந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டதை நாம் அவ்வளவு சாதாரணமாகப் புறக்கணித்து விட முடியாது. கடன்களை அறவே ரத்து செய்வது என்ற அவ்வளவு முற்போக்கான நிலைமைக்கு நாம் சென்றால், பிறகு கடன் கொடுப்பவர்களே இருக்க மாட்டார்கள். அப்படிச் கடன் கொடுப்பவர்களே இல்லாத நேரத்தில், கடன் கொடுக்கும் வசதிகளை கிராமப்புற மக்களுக்கு உற்பத்தியின் அடிப்படையில் இல்லாமல் அவர்களின் விவசாயப் பொருட்களைக் காட்டி, கிணறுகளை, நிலத்தைக் காட்டி பெறுவது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுடைய திடீர்த் தேவைகளுக்குக் கடன் தருகின்ற வங்கிகள், கூட்டுறவு இயக்கங்கள் ஆகிய இப்படிப்பட்ட வசதிகளைப் பெருக்கிய பிறகுதான் அதைப் பற்றி நாம் யோசிக்க முடியுமே அல்லாமல் வேறுவிதத்தில் இயலாது. எல்லாக் கடன்களையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று பிரதமர் இந்திரா

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காந்தி அம்மையார் அவர்களே சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய சுமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு அதற்கேற்ற நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றுதான் கூறியிருக்கிறார்கள். அதையும் நாம் படிப்படியாக எடுத்து ஏற்பாடுகளையெல்லாம் தொடர்ந்து இரண்டு மூன்று ஆண்டுக் காலமாகவே செய்து வருகிறோம். ஆகவே, இதை முன்பே செய்தோம் என்ற குற்றத்தைத் தவிர அறவே செய்யவில்லை அல்லது செய்ய மறுக்கிறோம் என்ற குற்றச்சாட்டை யாரும் நம்மிது சாட்டிட முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5 ஆவது அம்சம், “உழவுத் தொழிலாளர்களுக்குத் தற்போதுள்ள குறைந்த ஊதிய விகிதச் சட்டத்தை மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டும். குறைந்த அளவு ஊதியம் தரப்படும் இடங்களில் எல்லாம் இந்த ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்” என்பது. இது பிரதமர் அறிவித்த 5 ஆவது அம்சமாக இருக்கிறது. 1969 ஆம் ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள உழவுத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக திரு. கார்த்திகேயன் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அவர்கள் இந்தக் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அதை நடைமுறைப்படுத்தினோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள்—விவசாய தொழிற் சங்கத்தை நடத்துபவர்கள்—அரசின் சார்பிலே—ஆக இப்படி முத்தரப்பு மாநாட்டினைக் கூட்டி ஒரு சுமுகமான முடிவினை எடுத்திருக்கிறோம். இப்போது மீண்டும் இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பிறகு, அம்மையார் அறிவித்துள்ள 20 அம்சத் திட்டத்திற்குப் பிறகு மீண்டும் ஒரு குழுவை நாம் இன்றைக்கு அமைத்து நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் அந்தக் குழு தன்னுடைய ஆய்வை நடத்தி வருகிறது. அது பல்வேறு மாவட்டங்களிலே அந்த ஆய்வை நடத்தும்.

இதற்கிடையிலே ஆண், பெண் ஆகிய இரு சாராரின் சம்பளம்—நாட்கூலி—சமமாக இருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு அறிவிப்பையும் மத்திய அரசின் சார்பிலே செய்திருக்கிறார்கள். அதையும் அடிப்படையாக வைத்து வேலை செய்பவர்கள் ஆண், பெண்ணு என்பதுகூட அல்லாமல், இந்த வேலைக்கு இந்தக் கூலி,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அதை ஆண் செய்தாலும் சரி, பெண் செய்தாலும் சரி என்று நிர்ணயிக்கிற அளவிற்கு அந்தக் குழு தன் ஆய்வை நடத்தி விரைவில் முடிவைத் தரும். அது அரசின் சார்பில் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

6 ஆவது அம்சம், “உழவுத் தொழிலையும், தொழில் உற்பத்தியையும் பெருக்க நீரும், மின்சாரமும் இன்றியமையாதன.” இது நமக்கெல்லாம் தெரியாத பெரிய விஷயம். மின்சாரமும், நீரும் இன்றியமையாதன; “குறைந்தது 50 இலட்சம் ஹெக்டார் நிலத்தையேனும் விரைவில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.” இது பிரதமருடைய ஆறாவது அறிவிப்பு. 50 இலட்சம் ஹெக்டார் என்றால் ஒன்றேகால் கோடி ஏக்கர்கள். இந்தியாவில் ஒன்றேகால் கோடி ஏக்கர்கள் புதிய பாசன வசதிகளைப் பெறுவதற்குத் தலைமைபமைச்சர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முனைந்திருப்பது பாராட்டக் கூடிய அம்சம். ஏனென்றால் இந்தியா வேளாண்மைத் தொழிலையே பெரிதும் நம்பியிருக்கின்ற ஒரு பெரும் பூபாகம். இப்படிப்பட்ட இடத்தில் மற்றத் தொழில் களுக்கு மேலாக வேளாண்மைத் தொழிலுக்கு முதலிடம் தர வேண்டும். அதை 28 ஆண்டுக் கால சுதந்திரத்திற்குப் பிறகாவது உணர்ந்து பாசன வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல முடிவை 20 அம்சத் திட்டத்தின் மூலமாக அறிவித்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு விவரத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1947 ஆம் ஆண்டு வரையில் பாண்டியர்கள், சோழர்கள், சேரர்கள், பல்லவர்கள் ஆகிய இப்படிப்பட்ட மன்னர்கள் ஆண்டு, வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்டு முடிந்த 1947 ஆம் ஆண்டு வரையில், தமிழ்நாட்டில் பாசன வசதி பெற்ற நிலம் சுமார் 44 இலட்சம் ஏக்கராக்கள். அந்தப் பழம்பெரும் மன்னர்களுக்குப் பிறகு, பரங்கியர்களுக்குப் பிறகு பெரியவர் பக்தவத்சலம் ஆண்டு முடிந்த 1967 ஆம் ஆண்டு வரையில்—20 ஆண்டுக் காலத்தில்—மேலும் 8 இலட்சம் ஏக்கராக்கள் பாசன வசதி பெற்றன. 44-ம், 8-ம் ஆக 52 இலட்சம் ஏக்கராக்கள். பக்தவத்சலம் காலத்திற்குப் பிறகு இந்த எட்டாண்டுக்கால ‘பாவிகள்’ ஆட்சியில் மேலும் 15 இலட்சம் ஏக்கராக்கள் பாசன வசதி பெற்றிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதுமட்டுமல்ல, 1967 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்பாக புதிய தீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்குச் செலவிடப்பட்ட தொகை 148 கோடி ரூபாய். இந்த அரசின் சார்பில் செயல் வடிவம் பெற்று வருகின்ற திட்டங்களின் மதிப்பு 49 கோடி ரூபாய். இன்னும் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதலுக்காகத் தவம் கிடக்கும் திட்டங்களின் மதிப்பு 62.5 கோடி ரூபாய். ஆகவே, 1967-க்குப் பிறகு நம்முடைய உணவு உற்பத்தியின் இலக்கைக் கணக்கிட்டால் இந்தப் பாசன வசதியை எந்த அளவிற்குப் பெருக்கி யிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஆகவே, 6 ஆவது அம்சம் ஏற்கனவே எடுத்து நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) இது 6 ஆவது அம்சம், 7 ஆவது கான்டம் பிறகு.

அடுத்து 7 ஆவது அம்சம், “நிலநீர்-பாசன வசதியைப் பெருக்குதல்—வறட்சியால் தாக்குண்ட பகுதிகளுக்குக் குடிநீர் வழங்குதல்—நிலநீர் பற்றி மேற்கொண்டு ஆய்வு செய்தல்” ஆகிய இந்த மூன்று. இதுவும் மிகவும் முக்கியமான திட்டங்கள்தான். இதை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம். இந்தியா முழுதும் எடுத்திருக்கின்ற கணக்கின்படி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிந்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய கணக்கு இது. இந்தியா முழுவதும் நிலநீர் வளம் உள்ள பரப்பு 21.36 கோடி ஏக்கர். இந்தியா முழுவதும் நிலநீர் அதாவது அடிநீர், கிரவுண்ட் வாட்டர் உள்ள நிலத்தின் பரப்பு 21 கோடியே 36 லட்சம் ஏக்கர். அதிலே தமிழ்நாட்டில் நிலநீர் வளம் உள்ள பரப்பு 1 கோடியே 15 இலட்சம் ஏக்கர். இது இந்தியாவின் மொத்த பரப்பில் ஐந்தே ஐந்து சதவீதமாகும். ஆனால் இந்தியா முழுவதுமுள்ள மின் இணைப்புப் பெற்ற பாசனக் கிணறுகள் 24.35 இலட்சம். மின் இணைப்பு பெற்ற பம்பு செட்டுகள். தமிழ்நாட்டில் மின் இணைப்பு பெற்ற பாசனக் கிணறுகள்— 7 இலட்சத்து 15 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகள் மின் இணைப்பு பெற்றவை. இது இந்தியாவில் உள்ள மொத்தத்தில் 30 சதவீதம். நிலநீர் கிடைக்கும் இந்தியாவின் மொத்தப் பரப்பில் நாம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி 1975 அக்டோபர் 30]

5 சதவிகிதம். ஆனால் நிலநீரைப் பயன்படுத்தும் பம்பு செட்டுகள் இந்தியாவின் மொத்தக் கணக்கில் நாமே 30 சதவிகிதம்.

அதுமட்டுமல்ல, பிரதமர் அறிவித்திருப்பதைப்போல, 'வாட்டர் அட்லாஸ்' தமிழ்நாட்டில் மாவட்ட வாரியாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் நிலநீர் ஆய்வுக்காக இதுவரை செலவிடப்பட்ட தொகை 7.5 கோடி ரூபாய்—நிலநீர் ஆய்வுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணிக்கெல்லாம் மத்திய அரசிடமிருந்து எந்தவிதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை.

குடிநீர் பற்றி இதே 7 ஆவது அம்சத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். குடிநீருக்காக மாத்திரம் 1967 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்குவதற்காக ஊராட்சி மன்றங்கள் மூலம் செலவிடப்பட்ட தொகை 14.15 கோடி ரூபாய். இவ்வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் தோண்டப்பட்ட கிணறுகள் 33,000 கட்டப்பட்ட மேல்நிலைத் தொட்டிகள் 4,444. தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தைப் போன்று இந்தியாவில் வேறு எங்கும் இல்லை. தமிழ்நாட்டில்தான் இப்படிப்பட்ட வாரியம் ஒன்றை உருவாக்கி—1971-லேயே உருவாக்கி—அவசரச் சட்டம் வந்த பிறகு அல்ல, அம்மையாரின் வாளுலிப் பிரசங்கத்திற்கு பிறகு அல்ல—அதற்கு முன்பே உருவாக்கி அதன் சார்பில் 1971 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால் நிறைவேற்றிய திட்டங்கள், குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாக நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்கள் 7,736. இதற்கான செலவு ஏறக்குறைய 12 கோடி ரூபாய். வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்கு மட்டும், குடிநீர் வழங்கு வசதிக்காகத் திட்டத்தின் கீழ் வராமல் தனிப்பட்ட முறையில் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 3 கோடியே 52 இலட்சம் ரூபாய். திட்டத்தின் வாயிலாக 1975-76 இல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 7 கோடியே 10 இலட்சம் ரூபாய். ஆக, இப்படிப்பட்ட பணிகளும் இருபது அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே தொடர்ந்து நம்முடைய தமிழக அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிற திட்டங்களாகும்.

அடுத்து, 8 ஆவது அம்சம், பிரதமர் வாளுலியில் அறிவித்த அம்சம், “2,600 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு மின் உற்பத்தி திட்டங்களைச் செயல்படுத்தப்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்.” கோடிட்டுக் கொள்ள வேண்டும், “போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும். நீண்ட கால தேவைகளை நிறைவு செய்ய மத்திய அரசுத் துறையில் பெரிய அளவில் அனல் மின் நிலைப்பங்கள் நிறுவ திட்டமிடப்படும். மாநில மின்சார வாரியம் சீரமைக்கப்படும்.” இது பிரதமருடைய இருபது அம்சத் திட்ட அறிவிப்பில் மிக முக்கியமான அம்சமாகும். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மிகப் பெரும் பிரச்சனையுள்ள ஒரு அம்சம். ஒன்றை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நிதியாண்டில், அதாவது 1975-76 இல் இந்தியா முழுவதும் மின் உற்பத்திக்கு மத்திய அரசு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை 250 கோடி ரூபாய். இந்தியா முழுமைக்கும் மத்திய அரசு மின் உற்பத்திக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற தொகை 250 கோடி ரூபாய்.

(பிற்பகல் 1.00)

தூத்துக்குடியில் இருக்கும் நம்முடைய மின் நிலையம் இருக்கிறதே அதற்கு மொத்த மதிப்பீடு 129 கோடி ரூபாய். 1974-75 இல் 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் செலவிட்டிருக்கிறோம். 1975-76-இல் 18 கோடியே 67 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீடு செய்திருக்கிறோம், செலவாகுமென்று. மாநில நிதியிலிருந்து அதற்கு 10 கோடி ரூபாய் போட்டு விட்டோம். மீதி 8 கோடியே 67 லட்சம் கேட்டிருக்கிறோம் மத்திய அரசிடம். இந்தத் திட்டம் முழுமையாக ஆக வேண்டுமென்றால் ரூ. 129 கோடி தேவை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் நமக்குத் தேவையான நிதி—1975-76 இல் ரூ. 18.67 கோடி; 1976-77 இல் ரூ. 53.23 கோடி; 1977-78 இல் ரூ. 30.37 கோடி. 1978-79 இல் ரூ. 17.62 கோடி; 1979-80 இல் ரூ. 4.26 கோடி செலவழித்தால்தான் இந்தத் திட்டம் 1979-80 இல் முடிவடையும்.

மின் உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காக இந்தியா முழுமைக்கும் 250 கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே இந்தியாவின் தலைமையமைச்சர்—இந்திரா காந்தி அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்களே—பெரு நிதி ஒதுக்கப்படும் என்று. நம்முடைய தமிழ்நாட்டுக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் தெரியுமா? இந்த 250 கோடி ரூபாயில், பல முறை கேட்ட பிறகு ஒரு கோடி ரூபாய்தான் இந்த 20 அம்சத் திட்ட அறிவிப்புக்குப் பிறகு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

தந்தது, ஒரு கோடி ரூபாய் இந்த 250 கோடி ரூபாயில் நமக்கு ஒதுக்கிறார்கள். இதைத்தான் நம்முடைய நண்பர் சுப்பு அவர்களும் மற்றவர்களும் பேசும்போது ஏட்டளவில் வெகு அழகாக எழுதிக் காட்டி விடுகிறீர்கள்; இவற்றை நிறைவேற்றப் பணம் எங்கே என்று கேட்டார்கள். அதற்கு 21 ஆவது அம்சத் திட்டம் வேண்டாமா? 20 அம்சத் திட்டத்தைச் சொல்லிவிட்டு 21 ஆவது அம்சமாக இவ்வளவு கோடி ரூபாய் இதையெல்லாம் செலவழிக்கப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டாமா? அப்படிச் சொல்லவில்லை.

250 கோடி ரூபாய் இந்தியா முழுமைக்கும். அதிலே தமிழ் நாட்டுக்கு மின் உற்பத்தியைப் பெருக்க ஒரே ஒரு கோடி ரூபாய் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

நெய்வேலி—எவ்வளவு ஆண்டுக் காலமாகத் தவம் கிடக்கின்றது? பெரியவர் பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில், அதற்கு முன்பு பெரியவர் காமராஜர் முதலமைச்சராக இருந்த காலத்தில் கோரிக்கை எழுப்பப் பட்டது. அப்போதே இரண்டாவது சுரங்கம் தொடங்கப் பெற்றிருந்தால்—இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டது 1964-லோ, 1965-லோ—இப்போதுதான் முடிவடைந்திருக்கும். கிட்டத்தட்ட ஏழு, எட்டு ஆண்டுக் காலம் அதற்கு ஆகும். ஆனால் இன்னும் தொடங்கவே இல்லை. நாளைக்குத் தொடங்கினால் கூட இன்னும் 7, 8 ஆண்டுக் காலம் ஆகும் நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத்தை முடிக்க.

இதற்கிடையில் ஆந்திரத்தில் இருக்கும் ராமகுண்ட திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்கிற ஒரு பயங்கரப் பிரச்சினை எழுந்திருக்கிறது. இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும் நான் பிரதமருக்கு எழுதியிருக்கிறேன். 'நீங்கள் நெய்வேலியைக் கைவிட்டுவிட்டு ஆந்திரத்திலுள்ள ராமகுண்ட திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வீர்களானால் தமிழ்நாட்டில் மின் உற்பத்தியில் பெரிய இடைவெளி விழ நேரிடும். ஆகவே, ராமகுண்ட திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதைப் பற்றி யோசிப்பதைக் கைவிட்டுவிட்டு நெய்வேலித் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்,

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இரண்டாவது சுரங்கம் அமைத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். இது மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரை 8 ஆவது அம்சம் ஆகும்.

9 ஆவது அம்சம்; இனிமேல் பொதுவான அம்சங்கள், வேகமாகப் போக முடியும்.

“கைத்தறித் தொழிலுக்குத் தேவையான பொருள்களை நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் வழங்குவது. கைத்தறியாளர்களுக்கு என்று சில ரகங்களை ஒதுக்கீடு செய்யும் கொள்கை சீரமைக்கப்பட்டு வருகிறது. நூற்பாலைகள் உற்பத்தி செய்யும் வேட்டிகள், புடவைகள், துணிகள், நல்ல தரத்தில் இருக்கவும் அவற்றைக் கிராம மக்களுக்கும் நகர்ப்புறத்தில் உள்ள மக்களுக்கும் விற்பனை செய்யவும் ஸ்டாண்டர்டு கிளாட் முறையை அமல்படுத்துவது.”

இது ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்தில் பல நேரங்களில் விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1974 இல் நூல் விலையேற்றம் ஏற்பட்டபோது 12 நூற்பாலைகளில் இருந்து கிடைத்த உற்பத்தியைக் கொண்டு நெசவாளர்களுக்கு 16½ கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள நூலை கோவாப்டெக்ஸ், தமிழ்நாடு கைத்தறி நூல் கழகம்—ஆகிய நிறுவனங்கள் மூலம் தமிழக அரசு வழங்கி தன்னால் முடிந்த அளவுக்குக் கைத்தறியாளர்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறது.

சில ரகங்கள் கைத்தறிக்கு இப்போது ஒதுக்கப்பட வேண்டும்—ரிசர்வேஷன்—என்று பிரதமர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது புதிய திட்டமா என்றால், இல்லை. அவர்களுடைய அறிவிப்பிலேயே பிரதமர் அவர்கள் மிகப் பெருந்தன்மையோடு அதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘Some of them are new. Others were set forth earlier but require to be pursued with greater vigour and determination,’ என்று பிரதமரே சொல்லியிருக்கிறார்கள்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இது முனைப்பாக நடைபெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதை அறிவித்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிலே எந்தவிதமான மாறுபாடோ, வேறுபாடோ எனக்கில்லை.

ஆனால் ராஜாஜி அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே, பொறுப்பேற்றிருந்த அந்தக் காலத்திலேயே, கைத்தறிக்கு என்று சில ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டும்; கரை போட்ட வேட்டிகள், சேலைகள் இவைகள் எல்லாம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று ராஜாஜி அவர்கள் காலத்திலேயே தீர்மானமெல்லாம் போட்டு வற்புறுத்தப்பட்டது.

இன்று ராஜாஜி அவர்களுக்கு நினைவாலயம் எல்லாம் எழுப்பி, அவருடைய மறைவுக்குப் பின்னால் இரண்டு நினைவுநாட்கள் கூடக் கொண்டாடி முடித்த பிறகு, இப்போது 'கைத்தறிக்கு ரிசர்வேஷன் வேண்டும்; அதற்கென்று சில ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டும்' என்று நம்முடைய பிரதமர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

இதே சட்ட மன்றத்திலே 1974 இல் ஏகமனதாக கைத்தறிக்குச் சில ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானம் நம் அனைவராலும் சேர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. இப்போதாவது அவர்கள் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள்.

அதிலே ஸ்டாண்டர்டு கிளாட்—மலிவுத் துணியைப் பற்றிக் கூட திட்டக் குழுவின் துணைத் தலைவர் ஹக்சர் அவர்கள் என்னிடம் கேட்டார்கள். அதைப் போலவே அந்தத் துறையின் அமைச்சர் திரு. சட்டோபாத்தியாயா அவர்களும் என்னிடம் பேசும்போது இதைப்பற்றிக் கேட்டார்கள். ஸ்டாண்டர்டு கிளாத்தை மில்லுக்கு ஒதுக்குவது பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நான் திட்டவட்டமாக, அவ்வாறு ஒதுக்கினால் 'கைத்தறி, கார் இரண்டும் அழிந்து விடும்' என்று சொன்னேன். ஸ்டாண்டர்டு கிளாத்தை மில்லுக்கு ஒதுக்கிவிட்டால் இந்த இரண்டு தொழிலும் அழிந்து விடும் என்ற அச்சத்தை எல்லாம் தெரிவித்தது, இந்த அறிவிப்பெல்லாம் வருவதற்கு முன்பு, அவசர நிலைப் பிரகடனத்திற்கு முன்பு. அவர்களிடம் விவாதிக்கும்போது திட்டவட்டமாக நம்முடைய

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அரசின் சார்பில் இதெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதைச் செய்ய வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர, மாநில அரசுக்கு எதுவும் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பத்தாவது அம்சம்—‘நகர்ப்புற உச்ச வரம்பு—நகர்ப்புறங்களில் அமைந்துள்ள நிலத்தைச் சமூக உடைமையாக்கவும், நகர்ப்புற அனுபோக உரிமைக்கு உச்ச வரம்பு விதிக்கவும் சட்டம் கொண்டு வரப்படும்.’

இது பிரதமருடைய பத்தாவது அறிவிப்பாகும்.

நகர்ப்புறச் சொத்து உச்ச வரம்புக் கொள்கையை வெளியிட்ட அந்தக் காலத்திலேயே நாம் அதை வரவேற்றிருக்கிறோம். எனக்கு நினைவு—மத்தியப் பிரதேச முதலமைச்சர் திரு. சேத்தி அவர்கள் என்று கருதுகிறேன், இதை அறிவித்தார்கள். அவர் ‘என்னுடைய மாநிலத்தில் நான் நகர்ப்புற உச்ச வரம்பைக் கொண்டு வரப் போகிறேன். வந்து விட்டேன்’ என்றெல்லாம் அறிவித்தார். என்னை அதைப் பற்றி டெல்லியிலும் சென்னையிலும் நிருபர்கள் கேட்டபொழுது, இது ஒரு கவர்ச்சிகரமான கோஷம், நடைமுறைக்கு எப்படி வரும் என்று தெரியாது என்று சொன்னேன். இந்த உச்ச வரம்பில் என்னென்ன பிரச்சினைகள் வரும் என்றால் நகரில் உள்ள காலி மனைகளின் கையிருப்பைக் கட்டுப்படுத்தி வைப்பதா? இந்தக் கேள்விக்கு நாம் பதில் காண வேண்டும்.

கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளின் அளவின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து உச்ச வரம்பு விதிப்பதா? அல்லது

வீடுகளோ, அத்தகைய காலி மனைகளோ இருக்கக்கூடிய இடத்தின் சொத்து மதிப்பை வைத்து அதன் அளவைக் கட்டுப்படுத்துவதா?

என்ற இந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்து நாம் மத்திய அரசுடன் நீண்டகாலமாகக் கடிதப் போக்குவரத்து நடத்தி வருகிறோம். இந்தப் பிரச்சினைகள் எழுகின்ற நேரத்தில் இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை எப்படி அமல்படுத்துவது என்பதில் குழப்பம் ஏற்படும்;

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அப்படிக்குழப்பம் ஏற்படுகிற காரணத்தால்தான் மத்திய அரசு சார்பிலும் இதுவரை எந்த முடிவையும் அவர்கள் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஆனால், அப்படி ஒரு முடிவை எடுக்கிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு அனுசரணையாக இருக்கவேண்டும் என்றுதான் இந்த அரசின் சார்பில் நாம் நகர்ப்புறச் சொத்து வரியை அதிகரித்து ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அது மசோதாவாக வந்து, அதிலே சில திருத்தங்களோடு இந்தச் சட்டமன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுகிற கருத்துக்களை எல்லாம் அறிந்து, கலந்து பேசி அதை உருவாக்க இருக்கிறோம். அதன்படி யார் யாருக்கு எவ்வளவு சொத்து என்ற அந்த அளவெல்லாம் தெரிந்துவிடுமானால் பிறகு மத்திய சர்க்கார் அந்த உச்ச வரம்பு கொண்டுவரும்போது அல்லது சட்டத்தை எப்படிக் கொண்டு வருகிறார்களோ அதற்கேற்றபடி நாம் இப்போதே அவர்களுக்கு வழிமுறைகளைத் தேடித் தருகிறோம். இதை எந்த மாநிலமும் செய்யவில்லை. ஆகவே, இந்த அம்சத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், 10-வது அம்சத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட நம்முடைய மாநிலத்திலே அதை நிறைவேற்றுவதற்கேற்ப அடிப்படையை அமைத்துக் கொடுக்கிறோம். அது விரைவில் சட்டமன்றத்தில் வர இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மத்திய அரசு நகர்ப்புற சொத்துக்களுக்கு உச்ச வரம்பு விதிக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் வரையில் காத்திருக்காமல் சில மாநிலங்கள் ஏற்கனவே செய்தது போல் நீங்களும் சட்டத்தைக் கொண்டு வரக் கூடாதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: 'எந்தெந்த மாநிலத்தில் செய்திருக்கிறார்கள்? எப்படி எப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள்?' என்று சொன்னால் புரிந்து கொள்ளலாம். எழுதிக் கொடுங்கள். ஒன்றும் சொல்லாமல் எதையாவது சொல்லிவிட்டு ஆடிக் கொண்டே இருந்தால் எப்படி?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மத்தியப் பிரதேச மக்களவைச் சேத்தி கொண்டு வந்ததாக நீங்களே சொன்னீர்களே.

1975 அக்டோபர் 30]

7

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சொன்னார் அவர். சொன்னாரேயொழிய செய்தாரா என்று தெரியவில்லையே. சொல்லுகிறார்கள். செய்வதில்லையே. (டாக்டர் ஹாண்டே குறுக்கீடு) ஹாண்டே அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், 'அங்கு நகரமே இல்லை, நாகப்பூர் மட்டும் தான் இருப்பதாக'. நகரமே இல்லாததால் சுலபமாகச் சொல்லலாம்.

11 ஆவது அம்சம்—"நகரச் சொத்தைக் குறைத்து மதிப்பீடு செய்தலைத் தடுக்க சொத்துக் கணக்குகளை மதிப்பீடு செய்ய ஸ்பெஷல் ஸ்குவாட். வருமான வரி ஏய்ப்போர் மீது கடும்தண்டனை".

இது கறுப்புப் பணத்தை கண்டுபிடிப்பதற்காக அம்மையார் அவர்கள் பிரகடனப்படுத்திய ஓர் அம்சம்.

நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில் 1973 ஆம் ஆண்டில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி யிருக்கிறோம். கே. டி. கே. அவர்கள்தான் அப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவீர்களா என்று கேட்டார்கள். நிறைவேற்ற முன்வந்தால் நீங்கள் ஆதரிப்பீர்களா என்று கேட்டேன். மார் தட்டி நிச்சயமாக ஆதரிப்பேன் என்று சொன்னார். நாங்களெல்லாம் கே. டி. கே. அவர்களே ஆதரித்தால் மத்திய அரசு நிச்சயமாக அதனை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையில் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து இங்கே நிறைவேற்றினோம்.

"நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார முறைகேடுகள், விலைவாசி உயர்வு, வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வு ஆகியவற்றுக்குக் கறுப்புப் பணத்தின் புழக்கமே முக்கிய காரணம் என்பதை இந்தச் சட்டப் பேரவை எடுத்துக் காட்டியுள்ளது.

கறுப்புப் பணத்தைக் கண்டுபிடித்து வெளிக் கொணர் வாஞ்சு குழு தெரிவித்த பரிந்துரைகளில் கண்டுள்ளபடி மத்திய அரசுக்குள்ள அதிகாரங்கள் மாநில அரசுக்கும்—மாநில அரசுக்கு மட்டும் அல்ல; மாநில அரசுக்கும் என்று இரண்டு அரசுக்கும் இருக்கட்டும் என்று—மாநில அரசுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த மன்றம் வலியுறுத்தியுள்ளது" என்ற தீர்மானத்தை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

1973 ஆம் ஆண்டிலேயே நிறைவேற்றி இந்த 11 ஆவது அம்சத்திற்கும் அப்போதே அச்சாரமாக நம்முடைய ஒப்புதலை அளித்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதிலும் பிரச்சினை இல்லை.

12 ஆவது அம்சம்—“தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கும் மூலதனத்தில் ஆதாயமும் வழங்கும் திட்டம்.” இது பிரதமர் அறிவித்த மற்றொரு திட்டம்.

இந்தத் திட்டத்தை 1973 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் இருந்தே நாம் நடைமுறைப்படுத்த வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். இதற்கான ஒப்புதல் 1973 ஆம் ஆண்டில் இருந்து மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்ததெல்லாம்—இது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு நடவடிக்கை என்ற ஒரு கடிதத்தான் கிடைத்தது. ஆனால், 1973 இல் இருந்து 1975 வரை எந்தவிதமான ஒப்புதலும் கிடைக்காமல் இன்றைக்குப் பிரதமர் அவர்களிடத்தில் இருந்து அறிவிப்பு வருகிறது.

கதாசிரியராக இருந்த அனுபவத்தில் ஒன்று சொல்கிறேன். கதாசிரியர் கதைகளை எழுதி யாரிடத்திலாவது கொடுத்தால் அதை யார் கொடுத்தார்கள் என்பதை வெளியில் சொல்லாமல் தங்கள் பெயரில் வெளியிட்டு விடுவது. அதுபோல் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பொறுப்பும் லாபத்தில் பங்கும் வழங்குகின்ற இந்தத் திட்டத்தை நாம் 1973 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலேயே அறிவித்து மத்திய அரசிடம் இதற்கான ஒப்புதலைக் கேட்டோம். ஒப்புதல் கிடைப்பதில் என்ன சிக்கல் என்றால்—இதற்கு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள் முதலீடு செய்வது கூடாது என்று. முதலீடு செய்தால் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டத்தில் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டிய அவசியமில்லை, லாபத்தில் அவர்களுக்கு பங்கு, ஆகவே முதலீடு செய்யவேண்டிய தேவை இல்லை. இதிலே ஒரே ஒரு சிக்கல் என்னவென்றால் வருமான வரி கொடுத்த பிறகு டிவிடென்ட் பிரிக்கக்கூடாது. டிவிடென்ட் பிரித்த பிறகு வருமான வரி கொடுக்கவேண்டும். இவ்வளவுதான் சொன்னோம். அப்போதுதான் தொழிலாளர்களுக்குத் தொகை அதிகமாகக் கிடைக்கும். இதற்கு ஏற்ற வகையில் கம்பெனி லாவைத் திருத்திக் கொடுங்கள் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டோம்.

1975 அக்டோபர் 30]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் புரிந்து கொண்டதைச் சொல்கிறேன். 'வொர்க்கர்ஸ் பார்டிஸிபேஷன் இன் இன்டஸ்ட்ரீஸ்' என்று சொன்னால் ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய தொழிலில், அது தனியார் தொழிலாகவும் இருக்கலாம் அல்லது பொதுத் துறையிலும் இருக்கலாம். தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி அல்லது பொதுத்துறையாக இருந்தாலும் சரி தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு இருக்க வேண்டும், உற்பத்தியில் பங்கு இருக்க வேண்டும், விநியோகத்தில் பங்கு இருக்க வேண்டும். இது என் கருத்து என்றுதான் சொன்னேன். அந்த மாதிரியாக இன்று பாங்குகளில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொஞ்சம் பங்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி நமது அரசாங்கம் நடத்தக்கூடிய போக்குவரத்து இலாக்காவிலே அல்லது மின்சார இலாக்காவிலே அம்மாதிரியான—ஒரு நிலையை எடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயாராயிருக்கிறதா? அதற்கு எந்தவிதமான பணமும் தேவை இல்லை. அதற்கு எந்தவிதமான அங்கீகாரமும் தேவை இல்லை. தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அல்லது எந்த மாநில அரசாங்கமானாலும் தங்களிடமுள்ள அதிகாரங்களை வைத்து அதைச் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நிர்வாகத்தில் அவர்களுக்கும் பொறுப்பு உண்டு என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். நிர்வாகத்தில் பொறுப்பு இல்லாமல் முதலீட்டில் மட்டும்தான் என்று அரசு சொல்லவில்லை. நிர்வாகத்திலும் பொறுப்பு, முதலீட்டிலும் பங்கு என்று சொல்லியிருக்கிறோம். நஷ்டம் வந்தால் எந்தத் தொழிலாளரும் பாதிக்கப்படக்கூடாது என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆகவே, இதில் எந்த விதமான சிக்கலும் இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1973-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலேயே நாம் இதை நிறைவேற்றத் தொடங்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, நாம் நிறைவேற்றத் தொடங்கி விட்டோம் என்பது ஒரு குற்றமாகாது.

அடுத்து, 13-வது அம்சம். "ஏழை மாணவர்கள் படிக்கும் மாணவர் இல்லங்கள், அவர்கள் தங்கும் விடுதிகள் ஆகியவற்றுக்கு இன்றியமையாப் பொருள்கள் கட்டுப்பாடு விலையில் வழங்கப்படும்." இது பிரதமர் அவர்களுடைய 13-வது அம்சத் திட்டம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

தமிழ்நாட்டில் ஹரிஜனங்கள், மற்றும் பழங்குடி வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்காக உள்ள இல்லங்கள், விடுதிகள் 570. அதில் படிக்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 35,752. பின்தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்காக உள்ள இல்லங்கள், 231. அதில் பயிலும் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 16,332.

இந்த இல்லங்களில் அவர்களுக்கு வேண்டிய இன்றியமையாப் பொருள்கள் தமிழ்நாடு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் கட்டுப்பாட்டு விலைக்குத்தான் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆக, தொடர்ந்து இதை நாம் பல்லாண்டுக் காலமாக செய்து வருகிறோம். ஆகவே, இந்தத் திட்டம் புதிது அல்ல. ஆகவே, இது ஒன்றும் நாம் நிறைவேற்ற மறுப்பதல்ல. அதைச் செய்து வருகிறோம் என்பதைத்தான் நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

“பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்களுக்கு நியாய விலையில் பாட நூல்கள், எழுதுபொருள்கள் வழங்குதல், விலைகள் கண்டிப்பாகக் கட்டுப்படுத்தப்படுதல், புத்தக வங்கிகள் அமைத்தல்” இது 14-வது அம்சத் திட்டம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்கூட புத்தக வங்கிகள் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டு புத்தகங்கள் வெளியிடுவது நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டு இருப்பதை அவர்கள் மனம் திறந்து பாராட்டினார்கள். அப்படிப் பாராட்டியதோடு விலைகள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கின்றன, அது குறைக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அதற்கு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த இருபது அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே தமிழ்நாடு அரசு மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்களைத் தனியார் துறையில் அல்லாமல் அரசாங்கத் துறையிலேயே ஒரு நூல் வெளியீட்டகம் வைத்து அதன் மூலமாக வழங்கவேண்டுமென்று பாடப் புத்தக நிறுவனத்தை அமைத்திருக்கிறதா இல்லையா என்பதை தயவு செய்து மாற்றுக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் எண்ணிப்பார்த்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட ஒன்று. ஆகவேதான் அதை நாம் நிறைவேற்றி முடித்து விட்டோம் என்கூட தைரியமாகச் சொன்னோம்.

விலை குறைக்கப்படவேண்டாமா என்று திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கேட்டார்கள். நமது கல்வி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் கல்வி மானியத்தின்மீது பேசும்போது அதுபற்றி நிறைய

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விளக்கங்கள் எல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் விலைக்கட்டுப்பாடு திட்டத்தின்கீழ் நடைபெற்றிருக்கின்ற குறைபாட்டை இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தை அறிவித்த பிரதமர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மலிவு விலையில் அச்சுத்தாள்களைப் பெற்று பாட நூல்களை வெளியிடும் தனியார் நிறுவனங்கள் அடக்கவிலையைப் போன்று மூன்று மடங்கு அதிகமான விலைக்கு விற்பதற்கு அனுமதி கோரி அதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி அளித்திருக்கிறது. அடக்க விலைக்கு அதிகமான விலையில், மூன்று மடங்கு அதிகமான விலையில் தனியார் நிறுவனங்கள் தங்கள் பாட நூல்களை விற்க மத்திய அரசிடம் அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இந்தப் பிரச்சனையில் நாம் நம்முடைய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆண்டுதோறும் 18 லட்சம் மாணவர்களுக்கு, மூன்றாம் வகுப்பு வரையில் பயிலும் ஏழை மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்களை இலவசமாக வழங்குகிறோம். இதற்காக இதுவரை ஆகியுள்ள மொத்தச் செலவு ஏறத்தாழ 86 லட்சம் ரூபாய்—இதுவரையில் அதற்குச் செலவாகி இருக்கிறது.

விலை அதிகம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது என்னுடைய கையில் இருக்கிற இந்தப் புத்தகத்திற்கு, 'ரிசார்ட்ஸ் லிவிங்க்ஸ் டன்ஸம் டால்க் லீபார் எஸ்கேஷன்' என்ற இந்தப் புத்தகத் தினுடைய பக்கங்கள் 88. இதனுடைய விலை ரூ. 5. இது தனியார் வெளியிட்டிருக்கிற புத்தகம். 88 பக்கங்களுக்கு விலை ரூ. 5.

அடுத்து இந்தப் புத்தகம்—அறிவியல் நம் தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனத்தின் வெளியீடு. இது 386 பக்கங்கள் கொண்டது. இதனுடைய விலை ரூ. 4-80 காசு. 88 பக்கங்களுக்கு விலை ரூ. 5, இது தனியார் வெளியீடு. 386 பக்கங்கள் கொண்டதற்கு விலை ரூ. 4-80, இது நம் தமிழ் நாடு பாட நூல் நிறுவனம். நமது அரசின் முயற்சியால் நிறுவப்பட்ட நிறுவனம்.

அடுத்து, மூன்றாம் வகுப்புப் புத்தகம். புளியியல்—இது தனியார் வெளியிடுவது. மாணிக்கம் கம்பெனி என்ற தனியார் கம்பெனி வெளியிடுவது. இதிலே எந்தவிதமான வண்ணப் படங்களும் கிடையாது. வெளியிலே இரண்டு கலர்படங்கள்தான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இருக்கின்றன. இந்தப் புத்தகத்தின் பக்கங்கள் 44. இதன் விலை ரூ. 1-50 காசு. இதற்கு அரசாங்கம் அடக்கவிலையில் தாள் கொடுக்கிறது. அரசாங்கம் அடக்கவிலையில் தாள் கொடுத்தும் 44 பக்கங்களுக்கு விலை ரூ. 1-50. இதைத் தனியார் நிறுவனம் வெளியிடுகிறார்கள்.

அதே மூன்றாவது வகுப்புப் புத்தகம் தமிழ்நாடு பாட நூல் நிறுவனம் வெளியிட்டது 64 பக்கங்கள், விலை ஒரு ரூபாய். எவ்வளவு அழகான படங்கள்! உள்ளே பல வண்ணப்படங்கள். இவ்வளவு படங்கள் போடப்பட்டது ஒரு ரூபாய் விலை. (குறுக்கீடு) நான் இவைகளை விற்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. தங்கமணி அவர்களுக்கு விளக்கம் அளிப்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

இந்தியாவிலேகூட பல மாநிலங்களில் இந்த நூல்கள் வெளியிடுவது தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால், புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால், இராஜஸ்தானில் ஒரு பக்கத்திற்கு 1.08 காசு விலையாகிறது. குஜராத்தில் ஒரு பக்கம் 2 காசு விலையாகிறது. இமாச்சல பிரதேசத்தில் ஒரு பக்கத்திற்கு நான்கு காசுகள் விலையாகிறது. தமிழ்நாட்டில் ஒரு பக்கத்திற்கு ஒரே ஒரு காசுதான் விலையாகிறது.

ஆகவே இந்தியாவில் தமிழ் நாட்டில்தான் புத்தகங்கள் மிகக் குறைவான விலையில் தரப்படுகின்றன என்ற விளக்கத்தை நான் நம்முடைய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதோ ஒரு புத்தகம். மார்டின் லூதர் கிங்—வினாக்கள் விடைகள். ஒரு ரூபாய்தான் இதன் விலை. பல தனியார் புத்தகங்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன.

நியூ செகன்டரி ஸ்கூல் ஜாக்ரஃபி என்ற புத்தகம் தனியார் வெளியீடு. புனியியல் ரூ. 13.50. இதனுடைய பக்கங்கள் 420. இது நம் வெளியீடு—பெயர் அறிவியல், 402 பக்கங்கள், விலை ரூ. 4-80. பதின்மூன்றரை ரூபாய் என்கே, நான்கு ரூபாய் என்பது காசு என்கே? இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆக, இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இதையெல்லாம் அறிவிப்பதற்கு முன்பாகவே நம் மாநிலத்தில் இத்தகைய பணிகளை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அடுத்து, படித்த இளைஞர்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சித் திட்டத் தின்கீழ் பயிற்சி தருதல்—இத்திட்டத்தில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்தப்படும். இது பிரதமர் அறிவித்த 15-வது அம்சத் திட்டம்.

நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் ராசாராம் அவர்கள் 107 சதவிகிதத்தைத் தாண்டிவிட்டோம் என்று ஒரு அறிக்கை கொடுத்தார்கள். எனக்கேகூட அது எப்படி 107 சதவிகிதம் என்று ஆச்சரியமாக இருந்தது. பிறகு புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால், நம்முடைய மாநிலத்தில் தனியார் துறையில் 4,264 இடங்களும், மாநில அரசுத் துறையில் 2,123 இடங்களும், ஆக மொத்தம் 6,387 இடங்கள் பயிற்சியாளர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது 107.45 சதவிகிதம். நாம் வரையறுத்த இலக்கையும் மிஞ்சி படித்த இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சித் திட்டம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இதையெல்லாம் விளம்பரப்படுத்த வேண்டாமா என்று அனந்த நாயகி அம்மையார் அவர்கள் கேட்டார்கள். கருநாடக மாநிலத்தில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. “இருபது அம்சத் திட்டம்” என்று பிரதமருடைய படத்தையும் போட்டு—முதலமைச்சருடைய படத்தையும் போட்டு விளம்பரப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். இங்கே போட்டால்தான் பாவம். அவர்கள் எல்லாம் போடலாம். இங்கே போட்டால் டெல்லிக்கு துதே போகும்; ஆனால் மைசூரில் இது பற்றி அவர்கள் தெரிவிக்கும்போது

A specially designed training programme for about 1,000 locally recruited persons during this year in selected growth centres in the State.

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது அங்கே ஆயிரம்தான்; அதாவது விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட இடத்தில் ஆயிரம்தான்; இங்கே 6,387 ஆகும். நாங்கள் இருபது அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்று கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறார்கள்.

விளம்பரப்படுத்தவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். (விளம்பரத் தைக்காட்டி) இதையிடவா பெரிய விளம்பரம் செய்ய வேண்டும்? எவ்வளவு பெரிய விளம்பரம்! இந்த விளம்பரத்தில் நாங்கள் என்ன பிரதமரை விட்டு விட்டோமா? இதில் ஆரம்பத்திலேயே ‘பிரதமரின் பொருளாதாரத் திட்டங்களைப் பின்பற்றி’ என்றுதான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

தொடங்கியிருக்கிறோம். முடிக்கும்போதும் இந்த விளம்பரத்தில் “பிரதமர் அறிவித்த எஞ்சிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற தமிழக அரசு பிடு நடை போடுகிறது” என்று தான் முடித்திருக்கிறோம்.

ஆக இந்த இரண்டு பக்க விளம்பரத்திலும் நாம் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்தோம் என்று அறிவித்து இருக்கிறோம். தேவராஜ் அர்ஸ்க்கு இருக்கிற உரிமை, தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சருக்கு இருக்கக்கூடாதா? அவர் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்தோம்? செய்யப்போகிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார். அதைத் தான் நானும் அறிவித்திருக்கிறேன். அவரும் பிரதமரின் பெயரைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்; படமும் போட்டிருக்கிறார்.

நாம் படம் போடவில்லை; காரணம் ஒரு முறை போட்டோம். அதாவது ஆறு கோடி ரூபாய் யுத்த நிதியாக இந்தியாவில் எந்த மாநிலமும் கொடுக்காத அளவிற்கு, கொடுத்த நேரத்தில் யுத்த நிதி கொடுங்கள் என்று கேட்கின்ற ஒரு விளம்பரத்தைப் பிரதமருடைய படத்தையும் முதலமைச்சருடைய படத்தையும் போட்டு வெளியிட்ட விளம்பரத்திற்குப் பெரிய மறுப்பு பிரதமருடைய அலுவலகத்திலிருந்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகவேதான் படம் போட்டால் மறுப்பு தெரிவிப்பார்களோ என்பதற்காகப் படம் போடவில்லையே தவிர விளம்பரத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறோம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இப்போது காட்டினார்களே, அந்த மாதிரியா படம் போட்டார்கள்? அதற்கு முறை, தகுதி எல்லாம் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: என்ன முறை, தகுதி என்று சொன்னால் சரியாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அதுதான் பிரைம் மினிஸ்டர் செக்ரட்டேரியட்டிலிருந்தே சொல்லியிருக்கிறார்களே, நான் என்ன சொல்வது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பிரதமர் அலுவலகத்திலிருந்து சொன்னதால் படம் போடவில்லை என்றுதான் சொன்னேன். அவ்வளவுதான்.

16 வது அம்சம், “அடிமைத் தொழிலாளர் முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும்”. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது இல்லை என்று நாம் வாதிக்கிறோம். ஒரே இடங்களில் இருப்பதாகச்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சொல்லப்பட்டாலும், அதற்கு இன்றைக்கு மத்திய அரசு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து விட்டது. என்கேயாவது ஒன்றிரண்டு தலைகாட்டினாலும் நிச்சயமாக அது ஒழிக்கப்படும்; அதில் நமக்கு எந்தவிதமான மறுப்பும் இல்லை.

17-வது அம்சம். “கடத்தல்காரர்களின் சொத்துக்களைப் பறி முதல் செய்வதற்குத் தனிச் சட்டம் கொண்டு வரப்படும்”—இது மத்திய அரசு கொண்டு வரவேண்டியதாகும். ஆகவே, கண்டனத் தீர்மானம் அங்கே வரவேண்டும். இங்கே கொண்டு வருவது பொருத்தமல்ல.

18-வது அம்சம். “தொழிலில் முதலிடம் செய்வதற்கான இப் போதுள்ள முறைகளைத் தளர்த்தி, இறக்குமதி லைசென்சை தவறாகப் பயன்படுத்துபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தல்”—இதிலே கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு சில அபிப்பிராயபேதங்கள் உண்டு என்று எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் கூட, இது மத்திய அரசு எடுக்கவேண்டிய முயற்சி என்பதை இந்த மாமன்றம் நன்கு உணரும். ஆகவே, இதிலும் தமிழ்நாடு அரசுக்கு எந்தவிதமான பொறுப்பும் இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

19-வது அம்சம். “சாலைப் போக்குவரத்துக்கான தேசிய அனுமதிச் சீட்டு அளிக்கும் திட்டம்”—இதில் தமிழ்நாடு அரசு மாநிலத்தின் உரிமைகள் பறிபோகாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள், இதை ஆதரிக்கிறோம் என்று ஏற்கனவே தெரிவித்து இருக்கிறது. இப்போது ஏதோ 5,700 பர்மிட் லாரிக்கு என்று மொத்தமாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதில் தமிழ்நாட்டிற்கு 200 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் சர்க்காருக்கு எதுவும் உறுதியாக திட்டவட்டமாகக் கிடைக்கவில்லை. அது பற்றி அந்தத் துறை அமைச்சர் எல்லாம் கலந்து பேசி முடிவெடுப்பார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இதுவும் மத்திய அரசு செய்து முடிக்க வேண்டிய ஒரு காரியமே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

கடைசியாக 20-வது அம்சம். “தனி நபரின் வருமானத்தின் மீது விதிக்கப்படுகின்ற வருமான வரியின் வரம்பு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆரூயிரத்திலிருந்து எட்டாயிரமாக உயர்த்தப்பட வேண்டும்”—இது இருபதாவது அம்சம். இதிலும் நமக்கு எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. மத்திய அரசு விவகாரம். அதுவும் செய்து முடித்து விட்டார்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

ஆக, இருபது அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்று கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தீர்களே, அதில் நான்கைந்தையாவது குறைத்து விட்டு பதினைந்து அம்சத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்றல்லவா கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். மத்திய அரசின் பொறுப்பு என்னென்ன, மாநில அரசின் பொறுப்பு என்னென்ன என்பதைக் கூட புரிந்து கொள்ளாமல், மொத்தமாக இருபது அம்சத்தையும் நாங்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்று நீங்கள் கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தது பொருத்தமல்ல; என்னிடம் காட்டியிருந்தால், உங்கள் தீர்மானத்தைத் திருத்திக் கூட கொடுத்திருப்பேன். அதை நீங்கள் செய்யவில்லை.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 20 அம்சங்களையும் பற்றிச் சொல்லிவிட்டதாகச் சொல்கிறார். பாண்டட் லேபரைப் பற்றி அவர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அதுவும் அதில் ஒரு அம்சம் தான். அதை விட்டு விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பாண்டட் லேபரைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அம்மையார் அவர்கள் சபையில் இல்லை. பாண்டட் லேபரைப் பற்றி சொல்லிவிட்டேன். பாண்டட் லேபர் பற்றி இந்திய அரசாங்கமே சட்டம் கொண்டு வந்து விட்டது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, இந்த பாண்டட் லேபர் ஒழிக்கப்படவேண்டுமென்று கூறிய அமைச்சர், இந்திரா காந்தி அம்மையார் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர், கருநாடக மாநிலத்தில் இருக்கிற அமைச்சர், அந்தக் கட்சியிலுள்ள அமைச்சர் இந்த பாண்டட் லேபர் ஒழிக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்தால் அவரே ஒழிக்கப்பட்டார் (கைதட்டல் சிரிப்பு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அம்மையார் அவர்கள் எந்த ஆதாரத்தை வைத்துப் பேசினார்கள் என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லிவிடுவார்கள்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஆதாரம் அற்ற முறையில் நான் எப்போதும் பேசவே மாட்டேன் எப்போதும் என்னுடைய பொறுப்பு அதிகம் என்பதை நான் உணர்ந்து இருக்கிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : ஜுலை 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு, இந்த பாண்டட் லேபர் ஒழிக்கப்படவேண்டுமென்று அறிவித்ததற்குப் பின்னால், அது கன்கரன்ட் சப்ஜக்ட் என்ற நிலை இருப்பதால், பல மாநிலங்களில், அதிலும் குறிப்பாக ஆந்திரா, கேரளா, ஒரிசா, உத்தரப் பிரதேசம், பீகார், மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அப்படி அங்கேயெல்லாம் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து இருக்கிறபோது தமிழ்நாட்டில் ஏன் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரவில்லை? ஏற்கனவே நீங்கள் சொன்ன காரணம் தமிழ்நாட்டில் பாண்டட் லேபர் இல்லை என்பது எந்த விதத்தில் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அப்படி பாண்டட் லேபர் இருக்கும் நிலையில் அந்தமாதிரி அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவில்லையே, ஏன் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, அவசர நிலை வந்த உடனேயே அரசு உடனடியாக அது பற்றி பரிசீலித்து, ஆராய்ந்தது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் இருப்பார்களோ என்று கற்பனை செய்து கொண்டு பார்த்தோம். அந்த இடத்திலும் இல்லை. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் எந்த இடத்திலும் தற்போது அந்த நிலை இல்லை. ஆகவே, அது குறித்து சட்டம் கொண்டு வரக் கூடிய சூழ்நிலை வரவில்லை.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அக்ரிமென்ட் எழுதிக்கொண்டு இல்லையென்றாலும், கடன் பத்திரம் மூலம் சில குடும்பங்கள், சில குடும்பங்களுக்கு அடிமையாக வேலை செய்கிறேன் என்று எழுதித் தந்து இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. அதைக் கட்டாயம் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டேன். பாண்டு மூலமாக இல்லாவிட்டாலும், கடன் பத்திரம் மூலமாக இன்றோ இன்றிருக்கு இறுதி வரை வேலை செய்ய வேண்டும் என்று முறை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இங்கே இல்லை. வட நாட்டில் இருக்கும் பிரச்சனையை வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்கள். வடநாட்டைப் பற்றி அம்மையாருக்குத் தெரியாது. வடநாட்டில் இருக்கும் அரசாங்கங்கள் அதற்குச் சட்டம் போட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் அப்படிப்பட்ட நிலை எந்த இடத்திலும் இல்லை.

[1975 அக்டோபர் 30]

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் அமைச்சராக இருந்த போது லோக் சபையிலிருந்து இப்படிப்பட்ட கேள்விக்குப் பதில் கேட்டு இருந்தார்கள். அப்போது அதிகாரிகள் சொன்னார்கள், நமது மாநிலத்தில் கூட சேலம், கோவை போன்ற மாவட்டங்களில் இன்னும் அந்த முறை இருக்கிறது என்று. அதைத்தான் நான் இப்போது பிடிவாதமாக பேசிக்கொண்டு இருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் வேண்டுமானால் இல்லை என்று சொல்லலாம். மக்கள் மத்தியில் இருக்கும் நிலையைப் பார்த்து விட்டு வந்து நாங்கள் சொல்கிறோம். அதிகாரிகளைக் கேட்டால் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மத்திய அரசுக்கு அவர்கள் அந்த பதிலைத் தரவில்லை.

திரு. மு. சின்னசாமி : கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட முறை கிடையவே கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : எனக்கு சேலம், கோவை மாவட்டங்களில் தெரியாத கிராமமே கிடையாது. அப்படிப்பட்ட விண்ணப்பம் ஒருவரிடமிருந்து கூட அரசிடம் வரவில்லை. அந்த நிலை உள்ளபடியே இல்லை.

DR. H. V. HANDE : Now the Hon. Ex-Minister for Harijan Welfare has said categorically that during her ministership, such information was given to her by respective Collectors. Now, the present Hon. Minister for Labour refutes that. So, will the Hon. Chief Minister come forward to give an assurance that the whole matter will be examined *de novo* so that we need not waste the time of the House. Now that there is a controversy raised over one of the points mentioned in the 20 point programme of the Prime Minister, will the Chief Minister categorically give an assurance that the whole thing will be looked afresh and fresh information collected and given to the House.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இது முடிந்து போன பிரச்சனை. இந்த அடிமை முறை மறைமுகமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியே ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இருந்தாலும் அது ஒரே அடியாக அழிந்து விடுவது உறுதி. இன்று இந்திய அரசு ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டதால் இந்தப் பிரச்சனை அடிபட்டுப் போகிறது. ஆகவே, இதைப் பற்றிப் பெரிது படுத்தி நாம் பேசவேண்டியது இல்லை.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

10 அம்சத் திட்டங்கள் தான் 20 அம்சத் திட்டங்களாகப் பெருக்கெடுத்து இருக்கின்றன என்பதை நான் முதலில் எடுத்துச் சொன்னேன். அதைப் பற்றி 'மெயின் ஸ்ட்ரீம்' என்ற ஒரு பத்திரிக்கை, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரிந்த பத்திரிக்கை என்று நினைக்கிறேன், அதன் ஆசிரியர், நிக்கல் சக்ரவர்த்தி அவர்கள் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினர் என்பது எனக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல். இது சரியாக இருக்கும் என்றும் கருதுகிறேன். இல்லையென்றால் நண்பர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இல்லையென்று மறுத்து இருப்பார்.

அந்தப் பத்திரிக்கையில் ஆசிரியர் நிக்கல் சக்ரவர்த்தி, அப் பத்திரிகையின் 13-வது ஆண்டு மலரில் வெளி வந்திருக்கிறது. அந்த மலருக்கு நம்முடைய குடியரசுத் தலைவர் அவர்களும் ஒரு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த மலரில் மத்திய அரசின் அமைச்சர்களெல்லாம் கட்டுரை தீட்டியிருக்கிறார்கள். "எடிட்டர்ஸ் நோட்புக்" என்று தலையங்கம் தீட்டியிருக்கிறார். வலது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் நிக்கல் சக்ரவர்த்தி, முதல் ஆசிரியர், இந்த திட்டங்களைப் பற்றி

"On the programmatic plane, there is noticeable advance ஒரு பெரிய மாற்றம் இருக்கலாம் from mere passing party-level resolutions promising reforms (and in this respect, too, one can of course, claim progress from the Ten Points of 1967 to Twenty Points of 1975) there is all round exhortation by Public leaders at different tiers of relevance, calling upon the flocks under their command to take up the implementation of the declared programme. From resolutions to exhortations marks a perceptible advance to commitment".

அதாவது வெறும் தீர்மானங்களிலிருந்து மக்களை ஊக்குவிக்கக் கூடிய அளவிற்குப் பேசுகிற முன்னேற்றம்தான். 10 அம்சமாக இருந்தது 20 அம்சமாக வந்ததே ஒரு பெரிய முன்னேற்றம் என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த அளவிற்கு கேலி புரிகின்ற இதனுடைய ஆசிரியர் 20 அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றி இன்னொரு இடத்திலே குறிப்பிடும்போது,

Sri C. Subramaniam's plan for setting up rural banks with the World Bank's funds but without taxing the rural rich deserves serious note of every patriotic Congressman. சுப்பிரமணியம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இந்தியாவில் இருக்கிற பணக்காரர்களிடத்தில் இருந்து ரூரல் பாங்கிகளுக்கு பணத்தைப் பெறுவதை விட “வோர்ட்டு பாங்கு”— இடமிருந்து பெறவேண்டும் என்று சொல்வதை தேச பக்தியுள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் சிந்திக்கவேண்டும். சுப்பிரமணியம் யார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தேச பக்தியுள்ளவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

Those who think that the popularisation of the 20 point programme is by itself a guarantee for socio-economic advancement tend to forget that the first party to welcome it முதன்முதலில் வரவேற்றவர்கள்

the first party to welcome it within a couple of hours of its announcement, as pragmatically realistic was the Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry, who have already been fortified by the Prime Minister's official assurance against further nationalisation.

இனிமேல் தேசிய மயம் எதுவும் ஆக்கப்படமாட்டது என்று பிரதம மந்திரி உறுதிமொழி வெளியிட்டதும் முதன் முதலில் அப்படி அறிவிக்கப்பட்ட 2 மணி நேரத்திற்குள் அதனை ஆதரித்தவர்கள் யார் என்பதை நிச்சயம் சர்க்கரவார்த்தி இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யினுடைய பெருமை மிகுந்த உறுப்பினர், குடியரசுத் தலைவரால் வாழ்த்துரை வழங்கப்பட்ட ‘மெயின் ஸ்ட்ரீம்’ பத்திரிக்கையின் ஆசிரியர், அதன் 13-வது ஆண்டு மலரில் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது ஒன்றில் இருந்தே இந்த 20 அம்சத் திட்டத்திற்கு எப்படிப்பட்ட வரவேற்பு சாதாரண மக்களின் சார்பாக அளிக்கப் படுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இருபது அம்சத் திட்டத்தை நம்முடைய கையிலே கொடுத்து விட்டு, இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எந்தவிதமான நிதி ஆதாரங்களையும் பெருக்குகின்ற வழி வகைகளைச் சொல்லாமல் அல்லது சொல்வதற்கு முன் வராமல் நம்முடைய பெரியவர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல, பாராளுமன்றத்திலே இதற்கு ஒரு பாராட்டு தெரிவித்தார்களேயல்லாமல், பாராளுமன்றத்திலே இந்த 20 அம்சத் திட்டத்திற்கு இவ்வளவு நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்களா, அல்லது எல்லா முதலமைச்சர்களையும் அழைத்து, தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவைக் கூட்டி, எந்தெந்த மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள், எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள், இதுவரை

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

செய்யப்பட்ட காரியங்கள் என்னென்ன, இனி செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள் என்னென்ன, இதற்குத் தேவையான நிதி உதவி எவ்வளவு என்று கேட்டார்களா என்றால் கிடையாது.

அது மாத்திரமல்ல. வானொலியில் பேசிய பேச்சைத்தான் 20 அம்சத் திட்டம் என்று இன்றைக்கு எடுத்து வைத்துக் கொண்டு 'ஆகா' எவ்வளவு பெரிய புரட்சிகரமான திட்டம் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன், அந்தப் பேச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு 20 அம்சத் திட்டம், அது ஒரு புரட்சிக்கரமான திட்டம் என்று சொல்கிறீர்களா, இந்தத் திட்டத்தில் எது புரட்சி?

பிரதம மந்திரி அவர்கள் வானொலிப் பேச்சில் இனிமேல் தொழில்கள் தேசிய மயம் ஆக்கப்படமாட்டது என்று கூறியிருக்கிறார்களே, அதை ஏன் 21-வது அம்சம் என்று சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை? சிலவற்றை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுத்து இருபது அம்சம் என்கிறார்கள். உற்பத்தியாளர்களையும், தொழில் அதிபர்களையும் வைத்துக்கொண்டு இனிமேல் தொழில்களை தேசிய மயம் ஆக்கப் போவதில்லை என்று உறுதி அளித்திருக்கிறார்களே, அதனை 21-வது அம்சமாக சேர்த்துக்கொள்வீர்களா? இது எப்படிப் புரட்சிகரமான திட்டமாகும்?

இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் 14, 15 திட்டங்களை நிறைவேற்றிய அரசாங்கத்தை, இன்னும் ஒன்றிரண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்ற இருக்கிற அரசாங்கத்தை. இந்த 20 அம்சத் திட்டத்தில் இல்லாத திட்டமாக கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக கிராமப்புறங்களுக்கு நம் முடைய அதிகாரிகள் சென்று மக்களுடைய கருத்துக்களை அறிகிற மனுநீதித் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டு இருக்கிற இந்த அரசாங்கத்தை, எந்த மாநிலத்திலும் அந்த மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்காத சலுகை, அரசாங்க ஊழியர்களின் குடும்பப் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்ற இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஒன்றரை ஆண்டு காலத்தில் 2,200 அரசு ஊழியர் குடும்பங்களுக்கு தலைக்கு ரூபாய் பத்தாயிரம் வீதம் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் வழங்கப் பட்டு, இந்தத் திட்டத்தை 20 அம்சத் திட்டத்திற்கு மேலாக செய்திருக்கிற இந்த அரசைப் பார்த்து, இந்த அரசு எடுத்துள்ள சமூக நலத் திட்டங்களில், கண்ணொளி, உடல் ஊனமுற்றோர் புதுவாழ்வுத் திட்டம், தொழுநோய் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டம், விதவைகள் நல்வாழ்வு, ஆதரவற்ற அனாதை சிறுவர்களுக்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இல்லங்கள் என்று இப்படி நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசைப் பார்த்து, காந்தியார் வழியில் நின்று நாங்கள் நடத்துகிறோம் என்பதற்கு அடையாளமாக காங்கிரஸ்காரர்களும் செய்யாத காரியத்தை, தமிழகத்தில் மது விலக்கை இடையிலே ஒத்திவைத்திருந்தாலும், மீண்டும் நடைமுறைப்படுத்தி, பரிசுத் திட்டத்தை அறவே ஒழித்து, குதிரைப் பந்தயத்தை நிறுத்தி இப்படி 20 அம்சங்களுக்கு மேலாக நிறைவேற்றி வரும் இந்த அரசைப் பார்த்து 20 அம்சத் திட்டத்தில் எதுவுமே செய்யவில்லை என்று கண்டனம் செய்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?

குடிநீர் வாரியம் எந்த மாநிலத்தில் இருக்கிறது? மற்ற எந்த மாநிலத்திலாவது குடிசை மாற்று வாரியம் இருக்கிறதா? அரிசன வீட்டு வசதி வாரியம் இருக்கிறதா? இப்படிப்பட்ட வாழ்வின் முன்னேற்றத் திட்டங்கள் என்று தோர்ந்து எடுத்து, வானொலியில் அறிவித்தது மாத்திரம்தான் திட்டங்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு, 20 மட்டுமல்ல, 21, 22, என்று சொல்லத் தக்க அளவிற்கு பெரிய முற்போக்கான திட்டங்களைப் போட்டு, அவற்றை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசைப் பார்த்து கண்டிக்கிறோம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருகிறபோது அவசர காலத் திற்குப் பிறகு என்ற ஒரு வார்த்தையை நண்பர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல, போட்டிருக்கிறார்கள். அவசர காலத்திற்குப் பிறகா இந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்? அவசர காலத்திற்கு முன்னாலேயே இந்தக் காரியங்களை நிறைவேற்றவில்லையா? கடந்த ஆறேழு ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றவில்லையா? இப்போது அவர்கள் சொன்ன பிறகுதான் இதற்கு உயிரே வந்ததா? இன்னும் சொல்லப்போனால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் நிறைவேற்றமுடியாத காரணத்தினால்தான் இந்த 20 அம்சத் திட்டங்கள் வந்தன என்று முதலிலே சொல்லப்பட்டது. பிறகு இன்றைக்கு அதை மாற்றி இதை ஒரு முனைப்புத் திட்டம் என்று சொல்கிறார்கள்.

கண்டனத் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்தவர்களும், வழி மொழிந்தவர்களும் அவசர நிலையைப் பற்றி இங்கே கருத்துக்களைத் தெரிவித்த காரணத்தினால் நானும் சில விளக்கங்களைச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகி இருக்கிறேன்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அவசர நிலை பற்றி கண்டனத் தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்படா விட்டாலும் அதை ஒரு கால கட்டமாக மாத்திரம் இங்குக் குறிப்பிட்டார்கள். அதாவது, அவசர நிலைக்குப் பிறகு அறிவிக்கப்பட்ட 20 அம்சத் திட்டம் என்று ஒரு கால கட்டமாக மாத்திரம் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

ஆனால் அவசர நிலைக்கு மாறான கருத்துக்களைக் கூறுவது ஒன்றும் தவறானதல்ல. இதற்கு நமக்கு ஏற்கனவே பல முன் உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. அன்னிய நாட்டுப் படையெடுப்பையொட்டி, அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அவசர காலச் சட்டத்தையே எதிர்த்தவர்கள் எல்லாம் உண்டு. எதிர்த்துத் தீர்மானம் கொடுத்தவர்கள் எல்லாம் உண்டு.

1964-ம் ஆண்டு டெல்லி பாராளுமன்ற மாநிலங்கள் அவையில் எனது மதிப்பு மிகுந்த முதுபெரும் நண்பர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவர் திரு. பூபேஷ் குப்தா அவர்கள் அவ்வைய நெருக்கடி நிலையை ரத்து செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானத்தையே கொண்டு வந்தார், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில். அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரும்போது முகப்பிலே சொன்னார், “இந்தியாவின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை கண்காணிப்பதற்கும் தேசத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியை பாதுகாப்பு அடிப்படையிலே வளர்ப்பதற்கும் நெருக்கடி நிலைமை தேவையில்லை”--‘பாதுகாப்பு அடிப்படையிலே பொருளாதார வளர்ச்சியை வளர்க்க நெருக்கடி நிலை தேவையில்லை’ என்று சொன்னார்.

இன்றைக்கு என்ன சொல்கிறோம்? இந்த பொருளாதாரத் திட்டங்களுக்கெல்லாம் நெருக்கடி நிலை தேவை என்று சொல்கிறோம்.

பூபேஷ் குப்தா, கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவசர நிலை தேவை இல்லை, ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானமே கொண்டுவந்து பேசுகிறார். அவர் பேச்சை அப்படியே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

They use the emergency here in order to build up bureaucracy, to build themselves up and to give security to the Congress regime, security to the Congress administration, a bad administration. That is what I say. That is there. Therefore they want to create an artificial political atmosphere under the Emergency in order to

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

divert the people's attention from the real day-to-day issues. Emergency powers are needed to shield corruption, inefficiency and nepotism in the administration and cover up the bankruptcy in their whole policy and execution. That is clear. The Emergency powers are needed to intimidate the working people and suppress the democratic movement.

மறுபடியும் சொல்கிறார்,

“Emergency means more power for the bureaucracy. Emergency means more power for the Ministers. Emergency means more power to issue threats to the democratic rights and liberties of the people. Emergency means a sword in the hands of the ruling party, to brandish over the heads of the Opposition parties and Emergency means that when the elections take place, you can go and tell the people that if they voted against you, then the Defence of India Rules would be used as has been done in some parts of the country. This is called Emergency.”

அந்நியநாட்டுப் பாதுகாப்பு. . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எம்ர்ஜன்சி அறிவித்தது 1962-ல். அவர் 1964-ல் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறார், இரிமேல் அந்தத் தீர்மானம் தேவையில்லை என்று.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர் எம்ர்ஜன்சிக்கு விளக்கம் தருகிறார். Emergency means more powers for the bureaucracy. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நீட்டப்படுகிறது என்று விளக்கம் தரப்படவில்லை.

Emergency means more power for the Ministers, Emergency means more power to issue threats to the democratic rights and liberties of the people. Emergency means a sword in the hands of the ruling party, to brandish over the heads of the Opposition parties and Emergency means that when the elections take place, you can go and tell the people that if they voted against you, then the Defence of India Rules would be used as has been done in some parts of the country. This is called emergency.

இரண்டாண்டுக் காலம் தாமதித்து எம்ர்ஜன்சி என்று பூபேஷ் குப்தா சொல்லவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு உள்ள நெருக்கடி நிலைக்கு என்று சொல்லவில்லை. ஆக, நெருக்கடிக்குப் பிறகு அவர்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தருகின்ற விளக்கம் இது. இந்த விளக்கம் அப்போதுதான் என்றில்லை; பொதுவாக நெருக்கடி நிலை என்பதற்குத்தான் விளக்கங்களைச் சொல்கிறார். அவை எப்போதும் நெருக்கடி நிலை பிரகடனத்திற்குப் பொருந்தும்.

சில பேர் கேட்டார்கள். அண்ணா இருந்தால் இதை ஆதரித்து இருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏதோ அண்ணாவுடனேயே நெருங்கிப் பழகியவர்களைப்போல, என்னைப்போல, நாவலரை போல, பேராசிரியரைப் போல, மதியைப் போல, மற்றவர்களைப் போல நெருங்கிப் பழகியதுபோல சொன்னார்கள். சத்தியவாணி முத்து அவர்கள் கூட இருந்திருக்கிறார். நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அண்ணாவுடனேயே நெருங்கி இருந்தவர்களைப்போல சிலர் பேசுகிறார்கள்.

ஆனால் நெருங்கி இருந்த சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் பேசியதுதான் எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அண்ணா இதை ஏற்கெனவே ஆதரித்து இருக்கிறார் என்று கூட சொன்னார்கள்.

நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் கூட இதை அண்ணா வழியில்தான் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொன்னார்.

1966 பிப்ரவரி திங்களில் பாராளுமன்றத்தில் இரு அவைகளையும் தொடக்கிவைத்து குடியரசுத் தலைவர் ஆற்றிய உரையின்மீது மாநிலங்கள் அவையில் அண்ணா அவர்கள் பேசுகிறார்கள். அதையும் இங்கே குறிப்பிட விழைகிறேன்.

“I would request and demand of this Government to repeal this Emergency and this D.I.R. They have got enough powers with the laws that they have, to deal with any mischief, with any anti-social elements.....

Why are they apprehensive of their own people?

Therefore, I would demand of this Government that they should forthwith lift this Emergency and this D.I.R., and release those who are kept in jail.....And unless and until they do that,

இதுதான் முக்கியம்.

they would not have a claim to decency and democracy. To the Public the first and foremost and the one question that they will have to answer will be, “Why do you keep this Emergency and the D.I.R. ?”

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

அண்ணா வழியைப் பின்பற்றித்தான், அன்றைக்கு நெருக்கடி நிலைபற்றி அண்ணா அவர்கள் எந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்களோ அந்தக் கருத்தை பின்பற்றித்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயற்குழு தீர்மானத்தை வடித்தெடுத்தது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1964-ல் ஒரு கருத்து, 1974-ல் ஒரு கருத்து, 1975-ல் ஒரு கருத்தைக் கொள்ளலாம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல் பாரம்பரியம் மிக்க ஒரு கட்சியாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் வளர்க்கப்பட்ட காரணத்தால் நமக்கு உறவாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் நியாயங்களின் தன்மையைப் பார்த்து நம் முடைய கழகத்தின் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற அந்த அடிப்படை அரசியல் இலக்கணத்தை வகுத்துத்தந்த அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்ன அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் அண்ணா அவர்கள் நெருக்கடி நிலையில் என்ன கருத்தைக் கொண்டிருந்தார்களோ அந்த கருத்தின் அடிப்படையில்தான் முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயற்குழு தன்னுடைய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது.

டாக்டர் ஹாண்டே பேசும்போது சொன்னார்கள், செயற்குழுவில் ஒரு தீர்மானம், கடற்கரையில் ஒரு தீர்மானம், நெல்லையிலே ஒரு தீர்மானம், இப்படி ஏன் ஒன்றோடொன்று முரண்பட்டு, பின்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கேட்டார். அவர்கள் கேட்டது எப்படி இருந்தது என்றால், “தீங்கள் இன்னும் வேகமாக அல்லவா போயிருக்க வேண்டும்” (சிரிப்பு) என்று சொல்வதுபோல் இருந்தது. அவசரெல்லாம் இங்கே இருந்திருந்தால் அப்படிப்பட்ட யோசனைகளைச் சொல்லி இன்னும் வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருங்கள் என்று சொல்லியிருப்பார் போலும். அந்த அளவிற்கு மத்திய சர்க்கார் மீது அவர்களுக்கு அவ்வளவு ஆத்திரம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் “நெருக்கடி நிலையைக் கொண்டு வந்து, நம்மை நெருக்கடியில் விட்டுவிட்டார்களே; அதை எதிர்க்க வேண்டுமே; நம்மால் எதிர்க்க முடியவில்லையே; அப்படிப்பட்ட தலைமையின் கீழ் நாம் அகப்பட்டுக்கொண்டோமே” என்று வருந்துகிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஏற்கெனவே நான் பலமுறை இந்த மன்றத்தில் முதலமைச்சருடைய கற்பனைத் திறனைப் பாராட்டி இருக்கிறேன். அந்தக் கற்பனைத் திறனைப் பாராட்டு

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

வதற்கு இதன் மூலம் இன்றொரு வாய்ப்பைத் தந்திருக்கிறாரே தவிர, அவர்கள் குறிப்பிட்டது முற்றிலும் மாறான கருத்து என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : அண்ணா அவர்கள் ராஜ்ய சபையிலே போய் தன்னுடைய கருத்தை எடுத்துரைத்தார்கள். அதேமாதிரி, நெருக்கடி நிலைமை வந்தவுடனே, நீங்கள் கட்டற்கரையிலே, பொதுக் கூட்டத்திலே, செயற்குழுவினாலே தீர்மானம் போடாமல் இந்த மன்றத்திலே ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து கண்டித்திருக்கலாமே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : போர் வீரனுக்குத் தெரியும், எந்தக் கையிலே வாள் வைப்பது, எந்தக் கையிலே கேடயம் வைப்பது என்று (பலத்த ஆரவாரம்).

தலைவரவர்களே, முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயற்குழு தீர்மானம் என்ன?

(1) அவசரக்கால பிரகடனத்தை திரும்பப் பெற வேண்டும்.

(2) நாட்டின் புகழ்மிக்க தியாகத் தலைவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும்.

(3) பத்திரிகைகளின் கைக் கட்டுகளை அவிழ்த்துவிட்டு, பத்திரிகைகளுக்குரிய நியாயமான உரிமைகளைத் தடையின்றி வழங்க வேண்டும்.

இதுதான் எங்கள் கட்சியின் எல்லாத் தீர்மானங்களிலிலும் உள்ள மைய அம்சம். இப்போது அம்சம் என்றால்தான் எல்லோருக்கும் புரியும் (சிரிப்பு).

அவசரக் கால பிரகடனத்தைத் திரும்பப்பெற வேண்டும் என்பது முதலாவது அம்சம்.

நாட்டின் புகழ்மிக்க தியாகத் தலைவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்பது இரண்டாவது அம்சம்.

பத்திரிகைகளுக்கு உரிய நியாயமான உரிமைகளைத் தடையின்றி வழங்க வேண்டும் என்பது மூன்றாவது அம்சம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

இந்த அம்சங்களை எப்படி நிறைவேற்றுவது? “தமிழ் நாட்டு மக்கள் காந்தியடிகள் நெறியை மறவாமலும், ஜனநாயகச் சின்னமாம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பாதையிலிருந்து தவறாமலும், தமக்கே உரிய தனிப் பண்பாட்டுடன், அமைதியான முறையில், வன்முறை தவிர்த்து—வன்முறை இல்லாத வழியில்—சட்டத்திற்கும் ஒழுங்கிற்கும் ஊறு நேரா வண்ணம் நாட்டுக்கு வந்துள்ள நெருக்கடி நிலைக்குத் தீர்வு காணவேண்டும் என்று இந்தச் செயற்குழு கேட்டுக்கொள்கிறது”. இதுதான் முதல் தீர்மானம்.

“காந்தியடிகள் நெறி, அண்ணா அவர்களுடைய வழி, தமிழர்களுக்குரிய தனிப் பண்பாடு, அமைதியான முறை—இவற்றுடன் வன்முறையற்ற முறை, சட்டம், ஒழுங்கிற்கு ஊறு நேராவண்ணம் நாட்டுக்கு வந்துள்ள நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காணவேண்டும்”. இதில் எந்த இடத்திலும் கிளர்ச்சி செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை.

இந்தச் செயற்குழு தீர்மானம் போட்ட பிறகு, என்னை வந்து நிருபர்கள் சந்தித்தார்கள். என்னையும் பொதுச் செயலாளரையும் மற்றவர்களையும் நிருபர்கள் சந்தித்தார்கள். அப்போது அவர்கள், “இப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்களே; டில்லியிலே இருந்து வருகிற தாக்கீதுகளை நீங்கள் நிறைவேற்று வீர்களா, மாட்டீர்களா”? என்று கேட்டார்கள். “என்ன தாக்கீது” என்று கேட்டபோது, “சிலரை கைது செய்ய வேண்டும்; கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள், பதுக்கல்காரர்கள் பட்டியலில் இருப்போரை கைது செய்ய வேண்டும்; சட்ட விரோதமான சங்கங்கள், அமைப்புகள் ஆகியவையினை நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற இந்த தாக்கீதுகளை நிறைவேற்றுவீர்களா” என்று கேட்டார்கள்.

அப்போது நான் சொன்னேன். “செயற்குழு இந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறதே அல்லாமல், இப்படிப்பட்ட தாக்கீதுகள் டெல்லியிலிருந்து வந்தால் அதை நிறைவேற்ற வேண்டாம் என்று செயற்குழு எனக்குச் சொல்ல வில்லை” என்று தெரிவித்தேன். அதுவும் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. அந்தவகையில் பார்த்தால் இந்த இரண்டு, மூன்று மாதங்களில் டில்லியினுடைய தாக்கீதுகள், இந்த அவசரச் சட்டத்தின் காரணமாக பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவுகள் என்ற முறையில் இந்த அரசுக்கு வந்தன. கடத்தல் பேர்வழிகளை கைது செய்வதாக இருந்தாலும், ‘கோபேசா, மிசா’-க்களைப் பயன்படுத்துவதாக இருந்தாலும், சில

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கட்சிகள் தடைப்படுத்தப்பட வேண்டும், அவைகளின் கீளை இங்கே இருந்தால் தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்று வந்தாலும், நாங்கள் இவைகள் எதையும் புறக்கணிக்காமல், நிர்வாக மோதுதல் இல்லாமல் நடந்து வந்திருக்கிறோம்.

அந்த வழியிலே இந்தத் தீர்மானத்தில் நாம் நெருக்கடிக்கு தீர்வு காணவேண்டும், சட்டம் ஒழுங்கிற்கு ஊறு நேரா வண்ணம் காந்திய நெறியில், அண்ணா பாதையில் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

இதனுடைய தொடர்ச்சிதான் கடற்கரையில் நடந்தது. கடற்கரையில் என்ன கீழே இறங்கி விட்டோம்? டிரில் வாங்கினார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அங்கே கடைசியாக இலட்சக் கணக்கான மக்கள் எழுந்து நின்று எடுத்துக்கொண்ட உறுதி மொழி என்ன?

“எந்த நிலையிலும், எத்தகைய நெருக்கடி ஏற்பட்டாலும் இந்தியாவில் மக்கள் ஆட்சி முறைக்கு கேடு ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதற்கு தயங்கமாட்டோம்” என்ற உறுதியை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம்.

“தேசத் தலைவர்கள் விடுதலை, பத்திரிகைகளின் நியாயமான உரிமைகளை வழங்குதல். இந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்தியப் பிரதமர் அவர்களை தமிழ் நாட்டு மக்களின் சார்பாக இந்த மாபெரும் கூட்டம் கேட்டுக்கொள்கிறது. வாழ்க ஜனநாயகம்!” என்று இந்த உறுதி மொழியினை கடற்கரையில் நாம் எடுத்துக் கொண்டோம்.

அதில் சொல்லுகிறோமே, “எந்த நிலையிலும் எத்தகைய நெருக்கடி ஏற்பட்டாலும் இந்தியாவில் மக்கள் ஆட்சி முறைக்கு கேடு ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதற்கு தயங்க மாட்டோம்” என்று சொல்லுகிறோமே. அதை பாதுகாக்கத் தயங்காத நிலை தான் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கேள்வி பதிலுக்கு இடம் தந்து, ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அனுமதியளித்து, கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்களுக்கு இடமளித்து, நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கும் இடமளித்து, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தான் அதற்கு நேரத்தில் வராததால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்திற்கு இடம் அளிக்காமல் போய் விட்டார்.

[1975 அக்டோபர் 30]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அன்றையதினம் அத்தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்ற தகவல் வரவில்லை. பத்து மணிக்கு எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைத்தேன். சாதாரணமாக 10-05-க்குக் கூட கேள்வி நேரம் முடிவதுண்டு. நான் இரண்டு நிமிடங்கள் தாமதமாக வந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கண்டனத் தீர்மானம், நம்பிக்கை இல்லாத் தீர்மானம் ஆகியவைகளை, அவைகளைக் கொண்டுவந்த முதல் நாள் தான், கேள்வி நேரம் முடிந்த பிறகு முதலில் எடுத்துக்கொள்ளுவதுதான் வழக்கம். அதனால் தான் அன்றைய தினமே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுத்தது எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தீர்மானத்தைப் பற்றி. அந்தத் தீர்மானமும் அரசினரின் முடிவும் ஒன்று தான் என்று சொன்னீர்களே? இப்போது வந்திருப்பது கண்டனத் தீர்மானம் அரசின் மீது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இங்கே எப்படி சட்டமன்றம் நடைபெற்றது என்பதை வெளியில் பாராட்டாவிட்டாலும் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வாய்ந்த கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மனதார இதனைப் பாராட்டுகிறார் என்பதை நான் அறியாமல் இல்லை. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். பார்லிமென்டைப் போலவே தான் சட்ட சபையும் நடைபெறும் என்று கருதியிருப்பார்கள். பார்லிமென்டில் என்ன நடைபெற்றது? பாராளுமன்றம் கூடுகின்ற அன்றையதினம் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் ஒரு தாக்கீது வழங்கப்பட்டது.

Office of the Chief Censor, Government of India, Shastri Bhavan : அவர்களிடமிருந்து வழங்கப்பட்ட அறிவிப்பு இது.

Revised Guidelines for the coverage of Parliament Proceedings : என்ற தலைப்பின்கீழ் வெளியாகியுள்ளது.

“ The Statements of Ministers may be published either in full or in a condensed form but its contents should not infringe censorship.”

The speeches of Members of Parliament participating in a debate will not be published in any manner or form but their names and party affiliation may be mentioned when publishing names of Members who participated in a debate, the fact that they supported or opposed a motion can be mentioned.”

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இப்படியெல்லாம் வெளியிடப்பட்டது. ஆனால் நீங்கள் பார்த்தால் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி தமிழக அரசு மீது கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்த அன்று ஆளும் காங்கிரஸ் பத்திரிக்கையின் தலைப்பைப் பார்த்தால் “சட்டசபையில் தமிழக அரசு மீது குற்றச்சாட்டு” என்று செய்தி வெளி வருகிறது. இவ்வாறு “பாராளுமன்றத்தில் மத்திய சர்க்கார் மீது குற்றச் சாட்டு” என்று செய்தி போட்டு, அது வெளிவந்திருக்க முடியும் என்று கருதுகிறீர்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்தப் பெருமை உங்களைச் சார்ந்தது அல்ல. இங்கே உள்ள எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கண்ணியம் மிக்கவர்கள். எக்ஸ்டிரா கான்ஸ்டிடியூஷனல், அன்கான்ஸ்டிடியூஷனல் காரியங்களில் ரிசார்ட் செய்வதில்லை. டில்லியில் அவர்கள் தொல்லை கொடுத்தார்கள். இங்கேயுள்ள எதிர்க்கட்சிகள் பண்பாடு உடையவர்கள். அங்கே உள்ள பார்லிமென்டிற்கும், சட்டசபைக்கும் முறைகள் வேறுபடுகின்றன என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பார்லிமெண்டில் சி.பி.ஐ. கூட ஒரு எதிர்க்கட்சி தான் என்பதை அம்மையார் அவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது. இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்களை அவ்வளவு கண்ணியமற்றவர்கள் என்று அனந்தநாயகி அம்மையார் சொல்லுவதை என்னால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சி.பி.ஐ. எங்களுடைய ஒரு தோழமைக் கட்சி, உங்களுக்கு அரை டஜன் கட்சிகள் தோழமைக் கட்சிகள் என்று இருப்பதுபோல. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இது சி.பி.ஐ. மீது இரண்டாவது தாக்குதல். பரவாயில்லை.

பிறகு நெல்லை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் கழகத்தின் பொருளாளர், பேராசிரியர் முன்மொழிந்து, பொதுச் செயலாளர் நாவலர் வழி மொழிந்த தீர்மானத்திலும், இந்தியாவில் இன்றைக்கு ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலையை மாற்றி அமைப்பதற்காக தேவையான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இந்திய நாட்டு முக்கியத் தலைவர்களையும், முதலமைச்சர்களையும் கலந்து விவாதித்து பிரத்தமபுரம் சந்தித்து நாட்டு மக்கள் அனைவரும் மகிழத் தக்க ஒரு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று தமிழக முதல்வர் கருணாநிதியை இம்மாநாடு கேட்டுக்கொள்கிறது' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

இந்தத் தீர்மானம் செயற்குழுத் தீர்மானத்திற்கு எப்படி புறம் பாகும். செயற்குழு தீர்மானத்தில் நாங்கள் கடைசியில் சொல்லியிருக்கிறோமே, “அண்ணாவின் பாதையில், காந்திய நெறியில் அமைதியான முறையில், சட்டம் ஒழுங்குக்கு ஊறு நேராவண்ணம் நாட்டுக்கு வந்துள்ள நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காணவேண்டும்” என்று செயற்குழுவில் போடப்பட்ட தீர்மானம் தான் நெல்லை மாவட்ட மாநாட்டுத் தீர்மானம் வரை நீண்டிருக்கிறதே தவிர அது ஒன்றும் பின்வாங்கிவிட்ட தீர்மானம் அல்ல.

ஒவ்வொரு மாநாட்டுத் தீர்மானத்திலும் “தலைவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும், அவசர நிலைச்சட்டம் திரும்பப் பெற வேண்டும், பத்திரிக்கைகளுக்கு நியாயமான உரிமைகள் வழங்கப் படவேண்டும்” என்று தான் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அதையொட்டித்தான் தமிழ் நாட்டிலும் ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாகவும் 3-7-75 அன்று நெருக்கடி நிலையைக் கண்டித்து ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள். எங்களுடைய தீர்மானத்தில் கூட நான் சொன்னதைப் போன்ற வாசகங்கள் தான்; காங்கிரஸ் கட்சித் தீர்மானம், வேகமாகக் கண்டித்தே கூட போடப்பட்ட தீர்மானம்.

அது மட்டுமல்ல, நேற்றைக்கு பேசிய சில நண்பர்கள் காமராஜர் அவர்கள் அதைப் பற்றி ஏதும் சொல்லவில்லையென்று சொன்னார்கள். இது நவசக்தி பத்திரிகை “அவசர நிலை” பிரகடனம். தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டது நாட்டுக்கு நல்லது அல்ல, தலைவர் காமராஜ் எச்சரிக்கை”.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தட் இஸ் ஆல். அதோடு சரி.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படிச் சொல்லுவீர்கள் என்று தான் நிறுத்தினேன். பின்னால் இன்னும் படிக்கிறேன். “சோளிங்கர்—ஜூன் 27, தேசம் முழுவதும் தலைவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்டதும் எனக்கு அதிர்ச்சி யாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஏன் கைது செய்யப்பட்டார்கள்

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று தெரியவில்லை. இந்த நிலை நாட்டுக்கு நல்லதல்ல” என்று சோளிங்கரில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகையில் காமராஜர் பேசியிருக்கிறார் என்று ‘நவசக்தியில்’ செய்தி வந்திருக்கிறது.

இது அடுத்த நாள் நவசக்தி. இதில் கூட “வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியிலே கூட நடைபெறாத கொடுமை இப்போது நடைபெற்றிருக்கிறது” என்று காமராஜர் அதிர்ச்சி அடைந்து பேசியிருக்கிறார். அடுத்து அவர் சொல்லியிருக்கிறார். “இனிமேல் நான் பேசுவதெல்லாம் பத்திரிகைகளில் வரப்போவதில்லை; பேசித் தான் பயன் என்ன” என்று குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார். அந்த அளவுக்கு மறைந்த தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பேசிய பேச்சு ‘நவசக்தி’ பத்திரிகையில் அப்போது வந்திருக்கிறது. இது 28—6—1975 அன்று தேதியிட்டு வெளியிட்ட ‘நவசக்தி’ ஏடு ஆகும்.

ஹாண்டே அவர்கள் அவசர அவசரமாக பத்திரிக்கையின் தேதியைக் குறித்துக்கொள்கிறார். ஏதோ நான் இப்படி ‘முரசொலியில்’ ஒரு செய்தியைப் புதிதாக அச்சடித்துக் கொண்டு வந்து விட்டதைப் போல நினைத்துக்கொண்டு குறித்துக் கொள்கிறார்.

அவசர கால நிலை அறிவித்ததற்கு சில காரணங்களை நம்முடைய நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தபோது இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இயற்கையின் கோளாறால் விலை வாசி ஏறியது. அதற்கு இந்திரா காந்தியா காரணம் என்று கேட்டார். அதே கேள்வியை தமிழ் நாட்டில் கேட்டிருக்கக் கூடாதா? விலைவாசி உயர்வுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தான் காரணம் என்று போராட்டம் இங்கே நடைபெற்ற போது நம்முடைய மாரிமுத்து அவர்களைப் போன்ற அரசியல் நடு நிலையாளர்கள் அவர்களைச் சந்தித்து விலைவாசி உயர்விற்கு கருணாநிதியா காரணம்? கிடையாது என்று கூறினார்களா என்றால் கிடையாது.

பிகார் கிளர்ச்சியைப் பற்றி அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு அவர்களே விளக்கமும் சொன்னார்கள். பிகார் கிளர்ச்சியைப் பற்றி கர்நாடக மாநிலத்தில் நிருபர்கள் என்னைச் சந்தித்த போது நான் அவர்களிடம் சொன்னேன், “ஐந்து ஆண்டு காலம் ஜனநாயகத்தில் பொறுத்திருக்க வேண்டும். இடையில் அமளி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

செய்து ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விடுவதை நான் விரும்பவில்லை” இன்னும் தெளிவாகச் சொன்னேன், “நாங்கள் ஆட்சியில் இருப்பதன் காரணமாக அப்படிச் சொல்கிறோம் என்று எண்ண வேண்டாம். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக செயல்பட்ட அந்தக் காலத்திலும், அண்ணா தலைமையில் செயல்பட்ட அந்தக் காலத்திலும், இந்த முறை நாங்கள் கடைபிடித்த முறையல்ல; இது எங்களுக்குப் பிடித்தமான முறையல்ல” என்பதை நான் பங்களுரில் நிருபர்கள் கூட்டத்தில் மிகத் திட்டவாட்டமாக எடுத்துச் சொன்னேன்.

பீகார் கிளர்ச்சிக்கும் கிட்டத்தட்ட 1972-ம் ஆண்டு எங்களை விட்டு சில நண்பர்கள் பிரிந்து சென்ற நேரத்தில் நடைபெற்ற தமிழ் நாட்டுக் கிளர்ச்சிக்கு என்ன வித்தியாசம் என்று பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். நண்பர் லத்தீப் பேசுகின்ற நேரத்திலே கூட குறிப்பிட்டார்கள். எம்.எல்.ஏக்களை ராஜினாமாச் செய்யச் சொல்லலாமா என்று மாரிமுத்து அவர்கள் கேட்டார்கள். இங்கே எங்கள் உறுப்பினர்களை ராஜினாமா செய்யச் சொல்லி ஊர்வலம் நடத்தினார்கள். ஆனால் அமைதியாக நடத்தினோம் என்று சொன்னார்கள். நான் அந்த விவரங்களுக்குள்ளே எல்லாம் வெகு விளக்கமாகச் செல்ல விரும்பவில்லை.

ஜெயப்பிரகாஷ் அவர்களோ, மொரார்ஜி தேசாயோ, அசோக் மேத்தாவோ அல்லது வேறு சில பிரமுகர்களோ பிரதமர் அவர்களைப் பற்றி வேகமாகப் பேசினிடுகிறார்கள். ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்க நேர்ந்தது என்று சொன்னார்கள்.

நான் நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன். கோவையில் தேர்தல் நடைபெற்றபோது அண்ணா தி.மு.க. விற்கும் இந்திரா காங்கிரசுக்கும் உறவு இல்லை. அந்த நேரத்தில் கோவையில் நம்முடைய நண்பர் அ.தி.மு.க. துணைப் பொதுச் செயலாளர் பேசியிருக்கிறார், “வீட்டிற்காக பிரதமரா, நாட்டிற்காக பிரதமரா”, அவர்கள் ஏடான ‘தென்னகத்தில்’ (பிற்பகல் 2-00)

வந்திருக்கிறது, இந்தச் செய்தி. “பிரிவினையைத் தூண்டு குற்றவாளி இந்திரா காந்திதான்”—கோவைப் பொதுக்கூட்டத்தின் மனோகரன் உரை—இதைச் சென்ற ஆண்டுதான் 6-2-74 இல் கோவையில் மனோகரன் பேசியிருக்கிறார்.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அடுத்தது—புதுவைத் தேர்தலின்போது என்னுடைய அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் புதுவைத் தொகுதியோடு சேர்ந்த மாஹியில் சென்று பேசுகிறார். “1971 இல் இந்திரா காந்தி கொடுத்த வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டது. ஏன்?” என்று கேட்கிறார். ஆக, வாக்குறுதிகள் தொடர்ந்து காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டு வருகின்றன. அது பத்து அம்சத் திட்டமாக இருந்தாலும், அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெற்றிருக்கிற முகப்புக் குறிக்கோள்களாலும், இவர்களுடைய இருபத் தெட்டாண்டு கால ஆட்சியிலே தொடர்ந்து காற்றிலே பறக்க விடப்பட்டு வருகின்றன. அதை எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மாஹியில் பேசியபோது பிரதமருக்குத் தக்க பாடம் கற்பிப்போம் என்று கூறியுள்ளார். எந்த வகையில் என்று தெரியாது. கோபாலபுரத்திற்கு வந்ததைப் போலவோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியாது.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தேர்தல் பாடம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தேர்தல் பாடமா?

திரு. பெ. சீனிவாசன் : முதலமைச்சர் நன்றாகத் தேடிப் பிடித்து இந்த ஒரே ஒரு ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு தேர்தல் நேரத்தில் பேசியதை—தேர்தல் நேரத்தில் தக்க பாடம் என்றால் தேர்தல் பாடம். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது அமைதியான பேச்சா? சரி. இன்னொன்றைச் சொல்கிறேன். “இந்திராவைக் கைது செய்.” அண்ணா தி.மு.க. எம்.பி. மனோகான் ஆவேசம்—இதுவும் பத்திரிகையில் வந்தது தான்.

இப்படி இந்திராவைக் கைது செய் என்றும், பிரதமர் ஒரு பிரிவினைவாதி என்றும், பிரிவினையைத் தூண்டுகின்ற குற்றவாளி என்றும் பேசிய ஒரு கட்சி இன்றையதினம் ஏதோ தேர்தல் உறவுகள் வரும் என்ற நிலையிலே அவசரச் சட்டம் அல்லது இது போன்ற இருபது அம்சத் திட்டங்கள் இவைகளை வரவேற்று தி.மு.க.முகம் இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு குந்தகம் விளைவிப்பதுபோல இந்திரா காந்தியுடன் தனிப்பட்ட பகைமை கொண்டிருப்பதைப் போலவும் விமர்சிப்பது முறை அல்ல.

நாங்கள் செயற்குழுவிலும் சரி, கடற்கரைக் கூட்டத்திலும் சரி குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

மிகப் பாரம்பரியம் மிக்க ஒரு தேசியப் பரம்பரையில் வந்தவர் இன்றைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள். அதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் இருக்கின்ற சங்கடம் அவர் எந்தெந்த பெரியவர்களுடைய மடியிலே குழந்தையாகத் தவழ்ந்தார்களோ—ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், மொரார்ஜி தேசாய்—இப்படிப்பட்ட தலைவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்குச் சிறையில் அடைபட்டுக் கிடக்கிறார்கள். அவர்களை விடுதலை செய்வதின் மூலம் நாட்டில் இன்றைக்கு பெரிய புரட்சி எதுவும் தோன்றிவிடும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்கத் தேவையில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்வதும், பத்திரிகைகளின் நியாயமான உரிமைகளை வழங்குவதும் எந்த வகையில் தவறு என்றுதான் நாம் கேட்கிறோம்.

இப்படிக் கேட்பது தேச விரோதமாகாது. இவை தேச விரோதம் என்று வருணிப்பதும், இதை வைத்துக்கொண்டு இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிடலாம் என்று எண்ணுவதும் நப்பாசையே தவிர வேறு அல்ல.

ஆகவே மீண்டும் சொல்கிறேன். காமராஜருக்கு நாம் நினைவாலயம் எல்லாம் கட்டுகிறோம். காமராஜருக்கு எவ்வளவோ அழியாத சிறப்புகளை எல்லாம் செய்தோம். போலீஸ் மரியாதை, ராணுவ மரியாதை என்றெல்லாம் செய்தோம். இதை எல்லாம் விட—சிறந்த நினைவாலயமாக காமராஜருடைய தியாகத்தை மதிக்கிறோம் என்பதற்கு அடையாளமாகவாவது—அவருடைய சகாக்கள் சிறையில் இருக்கிறார்களே—அவர்களை எல்லாம் விடுதலை செய்யவேண்டும்.

நான் கொலைகாரர்களுக்காக வாதாடவில்லை. வன்நெஞ்சர்களுக்காக வாதாடவில்லை. சதிகாரர்களுக்காக வாதாடவில்லை. ரத்தப் புரட்சியில்தான் ஒரு நாட்டின் சுதந்திரம் இருக்கிறது என்று சொல்கிற வண்கணாளர்களுக்காக வாதாடவில்லை.

பிரதமரிடம் பேசிய நேரத்திலும் சரி, வேறுபல நேரங்களிலும் சரி, அந்த அம்மையார் விடுத்திருக்கிற அறிக்கைகளிலும் சரி, அவர்கள் கொண்டிருக்கிற உருக்கமான உணர்ச்சிகளை என்னால் உணர முடிகிறது. அதனை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

ஆனால் பிரதமர் கொலை செய்யப்படுவது என்பதோ, வன்முறைப் புரட்சி நாட்டில் ஏற்படும் என்பதோ என்றைக்கும் அனுமதிக்கக் கூடிய காரியம் அல்ல. பிரதமர் மீது சுமத்தப்படுகிற கொலைப் பழிச்சொற்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவைகள் அல்ல.

1975 அக்டோபர் 30] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் சொல்கிறேன். யாராவது கொலை செய்யப்பட்டால் இந்திரா காந்தி கொலை செய்திருப்பார்கள் என்றெல்லாம்கூட சிலர் பேசுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கண்ணியமற்ற பேச்சுகளை தி.மு. கழகம் என்றைக்கும் கையாண்டது கிடையாது.

இந்திரா காந்தி அவர்களோடு தி.மு. கழகத்திற்கு உறவு இருந்த காலத்திலும் சரி, உறவு முறிந்துவிட்ட காலத்திலும் சரி எங்க ளுடைய பேச்சில் இம்மியளவு கண்ணியக்குறைவான தன்மையும், இந்திரா காந்தியைப் பற்றி இருந்தது கிடையாது. மத்தியில் இருக்கிற அரசோடு வீணாக மோதிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணமும் கிடையாது.

நாங்கள் அவர்களோடு உறவாக இருந்த நேரத்திலேதான் மாநில சுயாட்சி கேட்டோம். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டோம்.

உறவாக இருந்த நேரத்தில்தான் பாஞ்சாப் மாநில முதலமைச்சரை அழைத்து, மாநில சுயாட்சி மகாநாடு நடத்தினோம். 1971 தேர்தல் பிரகடனத்தில் மாநில சுயாட்சியை நம்முடைய குறிக் கோள்களில் ஒன்றாக வைத்தோம். இப்போது மாநில சுயாட்சியை எதிர்க்கின்ற அண்ணா தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம்கூட அந்தத் தேர்தல் பிரகடனத்தை வைத்துத்தான் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்றோம். இந்திரா காந்தியோடு உறவாடிய நேரத்தில் நாம் நம்முடைய கொள்கையை இம்மியளவும் விட்டுக்கொடுக்க வில்லை. இந்தித் திணிப்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று சொல்லவில்லை.

அண்ணா மறைந்த பிறகுதான் திருச்சியில் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் இந்திராகாந்தியோடு உறவு இருந்த நேரத்தில் “அண்ணா வழியில் அயராது உழைப்போம், இந்தித் திணிப்பை என்னும் எதிர்ப்போம், ஆதிக்கமற்ற சமுதாயம் அமைத்தே தீருவோம், வன்முறை தவிர்த்து, வறுமையை வெல்வோம், மாநிலத்தில் சுயாட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி” என்று ஐந்து பெரும் முழக்கங்களை அனைவரும் சேர்ந்து—இன்று பிரிந்து போய் இருக்கிற நண்பர்கள் உட்பட அத்தனைபேரும் சேர்ந்து—எழுப்பினோம்,

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1975 அக்டோபர் 30]

நம்முடைய கொள்கைகளை நாம் என்றைக்கும் அடகு வைத்தது கிடையாது. ஆனால் கண்ணியமற்ற முறையில் ஒரு கடுகளவாவது பிரதமர்பற்றி—தி.மு. கழகத்தின் தலைவர்கள் யாரும், என்றைக்கும் விமர்சித்தது கிடையாது. கொள்கைகளை, எண்ணங்களை, நிலைமைகளை விமர்சிக்கிறோம்.

ஆகவே, இன்றைய இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நானும் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இந்திரா காந்தி அம்மையாரை இந்தச் சபையின் சார்பாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவசரநிலை பிரகடனத்தை உடனடியாகத் திரும்பப் பெறும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு, தேசத் தலைவர்களை விடுதலை செய்து—சில கட்டுப்பாடுகள் தேவை என்று பிரதமர் சொல்கிறார்கள், அதற்கு யாரும் எதிரிகள் அல்ல—ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு இவைகள் எல்லாம் தேவைதான், அதற்கு இந்த அரசு ஒத்துழைக்கத் தயாராய் இருக்கிறது—பத்திரிகையின் நியாயமான சுதந்திரங்களை எல்லாம் தருகின்ற வகையில் விரைவிலே ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்கவேண்டுமென்று அம்மையார் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இவ்வளவு விளக்கங்களுக்குப் பிறகு இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் தேவையில்லை, அதனைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, தொழில்களைப் பொறுத்து—சீனி சம்பந்தமாக ஒரு முக்கியமான ஏற்பாட்டைச் செய்ய முடியுமா? இன்றைக்கு இங்கிருக்கிற கரும்பு விவசாயிகளுக்கு மற்ற மாநிலங்களில் கரும்புக்கு என்ன விலை கொடுக்கிறார்களோ அதே விலையை இங்கே நாம் கொடுக்க அரசுக்கு யோசனை உண்டா? அதைப்பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சர்க்கரை விலையையும், கரும்புவிலையையும் இணைத்திருக்கிற காரணத்தினால் அந்தத் தகராறு வருகின்றது. சட்டப்படி கரும்பு விலையோடு, சர்க்கரை விலையை இணைத்து நிர்ணயிக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையை மாற்றி தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் கரும்புக்கும், சர்க்கரைக்கும் விலையை நிர்ணயித்துக்கொள்ளக் கூடிய அதிகாரத்தை எங்களிடமே கொடுங்கள் என்று மத்திய அரசுக்கு யோசனை சொல்லியிருக்கிறோம். அதை அவர்கள் ஏற்கத் தயாராய் இல்லை.

1975 அக்டோபர் 30]

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இரண்டு மணி நேரம் மிக உருக்கமாக—களைப்போடு இருந்து பேசி அமர்ந்த பிறகு—நான் எழுந்து நிற்கிறேன், பதில் சொல்வதற்கு. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் போலவே நானும் களைப்போடு இருக்கிறேன்—பசியினால். எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்கிறேனோ அவ்வளவு நேரம் தாங்கள் எனக்கு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எவ்வளவு மணி நேரம் வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : 1 மணி நேரம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்கு எல்லாம் பசியாக இருக்கிறது. ரிப்போயை நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நாளைக் காலையில் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. கண்டனத் தீர்மானத்தின்மீது முடிவெடுக்காமல் விட்டுவிட்டுப் போவது முறை அல்ல.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : எவ்வளவு சிக்கிரமாக முடிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு சிக்கிரமாக முடித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய உரையை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அரசியல் பகுதி, பொருளாதாரப் பகுதி என்று இரண்டுவிதமாக எடுத்துக் கொண்டால்தான் நான் அவற்றுக்கு ஒழுங்கான முறையில் பதில் சொல்ல முடியும்.

தலைவர் அவர்களே, கடந்த இரண்டு தினங்களாக ஆதரித்துப் பேசிய உறுப்பினர்கள், எதிர்த்துப் பேசிய உறுப்பினர்கள் இவர்களுடைய கருத்துக்களை முன்வைத்து என்னுடைய கருத்தைக் கூற முன்வந்துள்ளேன். எதிர்த்தரப்பிலே ஜனநாயகம் போய்விட்டது என்ற கருத்தை அதிகமாகக் கூறினார்கள். நான் என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பித்தபோதே சொன்னேன், ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படுவதற்குத்தான் ஜனநாயகத்திற்குச் சில கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று. அதையே மீண்டும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 30]

ஜனநாயகம் அறவே ஒழிக்கப்படவில்லை, சில கட்டுப்பாடுகள் தான் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆரசியல் கட்சிகள் நடைமுறையிலே செயல்படுகின்றன, ஆனால் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமாகச் செயல்பட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட ஆர்.எஸ்.எஸ்., ஆனந்த மார்க்கம், ஜமெய்த்துல் இஸ்லாம் போன்ற ஸ்தாபனங்கள்தான் தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. பாராளுமன்றம் நடைபெற்றது, எதிர்த் தரப்பினர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியை, பிரதமர் அவர்களை எதிர்த்தவர்கள் அவர்களே கலந்து கொள்ளாமல் வெளியே போனார்களே தவிர அவர்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று தடை செய்யப்படவில்லை. பாராளுமன்றக் கூட்டங்களிலே கலந்துகொள்ளாதவைகளிலே தி. மு. க.வும் ஒன்று என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். எதிர்த் தரப்பிலே உள்ள மற்ற சி. பி. ஐ., முஸ்லீம் லீக், பார்வர்ட் பினாக் போன்றவை கலந்து கொண்டிருக்கின்றன.

ஆனால் தி.மு.க.-வினர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் வேகமான முறையிலே நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தவிர்த்து வந்திருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்கள் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க யார் தடையாக இருந்தார்கள் என்றும் எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை, என்றும் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் எல்லாம் ஆதரவாக இருந்தும் எதற்காக வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க ஆதரவாக இருப்பதாகச் சொல்கிற நீங்கள், வேகமாக நடவடிக்கை எடுப்பதைத் தடுக்கக்கூடியவர்களோடு ஏன் சேர்ந்துகொண்டீர்கள் என்பதுதான் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. வேகமாக பிரதமர் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள், இன்னும் அங்கேயே இருந்துகொண்டு வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க தூண்ட வேண்டும், இன்னும் வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு அணியை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாமல் பிற்போக்குக் கும்பலில் ஏன் போய் இணைந்து கொண்டீர்கள் என்று புரியவில்லை. நீங்கள் வேகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு பிற்போக்குக் கும்பலில் நீங்கள் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டீர்கள், பிற்போக்காளர்களுக்கு உங்கள் ஆதரவைக் கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டீர்கள்.

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சிலர், இந்தியா காந்தி பிரதமராக இல்லையென்றால் வேறு யாரும் பிரதமராக இருக்கமுடியாதா என்று கேட்டார்கள். நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பிரதமர் பதவி நியமனம் செய்யக் கூடிய பதவியல்ல, தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய ஒருவர், மக்களால் பெரிதும் ஆதரிக்கப்படக்கூடியவர், பாராளுமன்றத்திலே பெருவாரியான ஆதரவைப் பெறக்கூடியவர் தான் பிரதமராக வரமுடியும், யாரும் நியமனம் செய்யமுடியாது. ஆகவே, ஏதோ அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாகப் பேசுவதை நான் சரியென்று சொல்லமாட்டேன். அவசரநிலை நியாயமானது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் அதற்குப் பிறகும் கூட அவசரநிலை சரியானதல்ல என்றும் அவசர நிலையளவிற்கு நாட்டில் பிரதமராக இல்லாமல் போய்விட்டது. பங்களாதேஷில் முஜ்பீர் ரஹ்மானுக்கு ஏற்பட்ட நிலை இங்கேயும் வந்திருக்கும். காலத்தோடு நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது. பங்களாதேஷில் ஏற்பட்டதுபோல் இங்கேயும் ஏற்படலாம் என்ற தகவல் ஒரு சமயம் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும். அதை நாட்டுக்குச் சொல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கலாம்.

அவசர நிலைப் பிரகடனத்தை, பங்களாதேஷ் சம்பவத்திற்குப் பிறகு கூட நியாயப்படுத்தவில்லையென்றால் என்ன கூறமுடியும்; முஜ்பீர் ரஹ்மான் அவர்கள் தி.மு.க. வால் மிகவும் போற்றப் பட்டவர். இந்திய நாட்டால் போற்றப்பட்டவர் அவர், இன்னும் ஒரு படி மேலேசென்று போற்றியிருக்கிறீர்கள். அவர் கொலை செய்யப்பட்டதுபற்றி மாநாட்டிலே ஒரு தீர்மானம்கூட போட வில்லையென்று நான் அறிகிறேன். நான் இவ்வளவு சொல்கிறேன். சொல்லியும் உங்களைக் கன்னிஸ் பண்ண முடியவில்லை என்றால் துங்குகிறவர்களை எழுப்பலாம், துங்குவதுபோல் பாசாங்கு செய்கிறவர்களை எப்படி எழுப்ப முடியும்?

பிரதமர் சோஷலிஸ்ட் கொள்கையை உருவாக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம், ஆனால் உருவாக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டு சோஷலிஸ்ட் அணிக்கு விரோதமான அணியோடு போய் சேருகிறீர்களே, ஏன்?

திரு. சுப்பு அவர்களும் துரை முருகன் அவர்களும் மத்திய அரசோடு நல்ல உறவுதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், ஏதோ நாங்கள் வந்து சிண்டு முடிவது ஆகவும் வம்பை இழுத்துவிடுவதாகவும் சொன்னார்கள். வம்பை நாங்கள் ஏற்படுத்தவில்லை.

[திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 30]

உங்கள் தீர்மானம்தான் வம்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. உங்கள் தீர்மானத்திலே என்ன சொல்லியிருக்கிறீர்கள்? “உண்மையில் உருவம் மறைக்கப்பட்டு பொய்யின் நிழலில் நின்றுகொண்டு எதிர்க்கட்சிகளை அடக்குவதற்குத் திட்டம் தயாரித்து இப்படிப்பட்ட திட்டம் ஏன் தேவைப்படுகிறது என்பதற்காகப் போலிக் காரணங்களைத் தேடியலைந்து வின் அபவாதங்களை வாரி இறைத்து எடுத்ததற்கெல்லாம் சதி, வெளிநாட்டுத் தொடர்பு, பிற்போக்கு வாதிகள் என்று சொற்களைப் பொழிந்து காலாகாலத்திற்கும் இந்திய நாட்டு மக்களுக்கு மாசு ஏற்படுத்தும் வகையில் திட்டமிட்டு இந்திராகாந்தி நேற்றைய தினம் 26-6-1975 அதிகாலையில் சர்வாதிகாரத்தின் தொடக்கவிழாவை நடத்தியிருக்கிறார்” என்று தீர்மானம். நீங்கள்தான் வம்பை இழுத்துக்கொண்டீர்கள். உங்கள் வார்த்தைகளே அவர்களோடு மோதக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டன. நாங்கள் யாரும் சிண்டு முடியவில்லை. வம்பை இழுத்துவிடவில்லை. நீங்களே இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

அவசரநிலைப் பிரகடனம் தேவையில்லை என்பது தி.மு.க.-வின் கருத்து, வெளிநாட்டு அவசரப் பிரகடனம் ஒன்று முன்பே இருக்கும்போது மேலும் இப்போது ஒரு அவசரப்பிரகடனம் வந்திருக்கிறது என்று சுப்பு குறிப்பிட்டார்கள். வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பிற்காக அவசரநிலைப் பிரகடனம் தேவையானது. முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பையொட்டி செய்யப்பட்ட அவசரநிலைப் பிரகடனம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று பிற்போக்கு அணியோடு சேர்ந்து கூறினார்கள். அவசரநிலைப் பிரகடனம் எல்லா மாநிலங்களையும் விட தமிழ் நாட்டிற்கு மிகவும் அவசியம். டிகோகார்ஷியா என்பது டெல்லியைவிட சமீபத்தில் இருக்கிறது, 1,500 மைல் கூட இல்லை. அங்கே அமெரிக்கா தளம் அமைக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் ஞாபகத்திலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நடுநிலை நாடுகள் எல்லாம் சேர்ந்து இந்துமாக்கடல் அமைதிப் பிரதேசமாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டும் கூட அங்கே அமெரிக்க தளம் அமைக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது தமிழ்நாட்டில் யுத்தத்தின் பீதி கிடையாது என்று சொல்லிவிடமுடியாது. அப்படியிருக்கையில் எப்படி அந்த அவசரநிலைப் பிரகடனத்தை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எல்லோரையும் விட நமக்கு அவசியம் என்பதை மறந்து விட்டார்கள்.

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

டைரக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ் தான் இந்த இருபது அம்சத் திட்டம், புதிதல்ல என்று சொன்னார்கள். பிரதமர் அவர்களே அறிவிக்கின்றபோது இது புதிய திட்டம் அல்ல. இது பழைய திட்டம். நாம் என்ன என்ன நிறைவேற்றவேண்டுமோ அதை நிறைவேற்றாமல் அசட்டையாக இருக்கிறோம். அதற்கு முனைப்புக் கொடுத்து வேகமாக நிறைவேறும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள், என்னுடைய திட்டம் புதிய திட்டம் என்று சொல்லவே கிடையாது. நீண்டநாட்களாக சொல்லிவந்த திட்டம் சரிவர அமல்நடத்தப்படவில்லையென்று தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, 1969-ஆம் ஆண்டிலே, வேகமான முறையிலே திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதற்காக காங்கிரஸ் கட்சி பிளவுபட்டது. அதற்கு முன் சரியாகச் செய்யவில்லை என்பதுதான் 1969-இல் பிளவுபட்டதற்குக் காரணம். ஆகவே, இந்தமாதிரி வேகமான முறையிலே கட்சியே பிளவுபடும் அளவிற்கு, வேகமான முறையிலே திட்டங்களைப் போடும்பொழுது அவைகளைப் பரிகசித்துவிட்டு, அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றக் கூடாது என்று சொல்கின்ற பிற்போக்கு சக்திகளோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உறவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மறுமுறையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இருபது அம்சத் திட்டத்திலே உள்ள பல அம்சங்கள் அகில இந்திய ரீதியில் சரியாக வெற்றிபெறாமல் போனதற்குக் காரணம் அவைகளிலே மக்கள் பங்குகொள்ளாமல் வெறும் அதிகாரிகள் மட்டும் பங்குகொண்டதுதான். ஆகவே, மக்களைப் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் டைரக்டிவ் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதர மாநிலங்களில் சட்டபூர்வமான மக்கள் கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களை ஒழுங்காகச் செயல்படுத்த, தவறு இல்லாமல் செயல்படுத்த அந்த மாதிரி மக்கள் கமிட்டியை இங்கேயும் அமைக்க வேண்டும். அதை அரசு மறந்துவிட்டது. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பொருளாதாரத் திட்டங்களுக்கு வருவதற்கு முன்னால் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'மெயின் ஸ்ட்ரீம்' பத்திரிகையிலிருந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் படித்துக் காட்டினார்கள். இந்த அவசர திட்டத்தைப்பற்றி விமர்சித்திருக்கிறார்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று

[திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 30]

படித்துக் காட்டினார்கள். அவர்கள் விமர்சித்தார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் எந்தக் கட்சியைப்பற்றி விமர்சித்தார்களோ அந்தக் கட்சிக்கே அவர்கள் ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் விமர்சித்துவிட்டு பிற்போக்கு சக்திகளின் பக்கம் போகிறீர்கள். அவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு எதிர்ப்பை வேகப்படுத்த முயற்சி செய்கிறீர்கள். ஆனால் அவர்கள் விமர்சித்தாலும் அந்தக் கட்சிக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் நீங்கள் வேகமாக செயல்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு பள்ளத்திலே விழுகிறீர்கள்.

முதலாளிகளுக்கு, தொழில்களைத் தேசியமயம் பண்ணவில்லை என்று பிரதம மந்திரி உறுதி கொடுத்து விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். சோஷலிசம் என்ற வார்த்தையை விட்டால்தான் உங்களுக்குப் பயமே தவிர தேசியமயம் பற்றிச் சொல்வதால் நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. சில நேரங்களில் இராஜ தந்திரத்தோடு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது நண்பர் சுப்பு அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும், அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டியிலே இருந்திருக்கிறார்.

லெனின் என்.இ.பி. என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். 'நிழ் எகனமிக் பாலிசி' என்ற திட்டம் அது. முதலாளிகளை ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு உற்பத்தி குறைந்து விட்டது, அந்த இடத்தை நிரப்புவதற்குத் தகுதியான ஆட்கள் நம்மிடத்தில் இல்லை, ஆகவே திரும்பவும் அவர்களிடத்திலே தொழிற்சாலைகளை ஒப்புவித்து உற்பத்தியைப் பெருக்கி நம்முடைய ஆட்களுக்குப் பயிற்சிகொடுத்து திரும்பவும் அதை எடுக்க வேண்டும், ஆகவே, இடைக்காலத்தில் சில சலுகைகளைக் கொடுத்தாக வேண்டும், வேறு வழி இல்லை பொருளாதாரத்தை நிரப்ப, என்று லெனின் கூறிவிட்டார்.

ஆகவே, இராஜதந்திரத்தோடு சில நேரங்களில் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். தேசியமயம் பண்ணவில்லை என்பதை நிரந்தரமாகச் செய்யவில்லை என்று கூறிவிட்டதாக எடுத்துக்கொண்டு அதிதீவிரவாதமாகப் பேசுவது சரியாகாது.

யுத்தகாலத்தில் என்ன நடக்கும்? யுத்தகாலத்தில் சில சமயங்களில் நாம் வெற்றி பெறுவதற்காகப் பின்வாங்க நேரிடும். அப்படிப் பின்வாங்கினால் அதிலே பெரிய தவறு வந்துவிட்டது

1975 அக்டோபர் 30] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

என்று சொல்லக்கூடாது. அந்த நேரத்தில் முன்னேறினால் தோல்வி வந்துவிடும், எதிரிகளிடம் மாட்டிக்கொள்ள நேரிடும். ஆகவே, சிற்சில நேரங்களில் சிற்சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் பொழுது அதை நிரந்தரம் என்று நினைத்துக்கொண்டு பேசக் கூடாது. தேசிய மயம் பண்ணப்போவதில்லை என்று அறிவித்தார் பிரதமர், புலி பதுங்குவது பாய்வதற்காகத்தான். அதைத் தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடற்கரை தீர்மானத்தைப் படித்தார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத் தீர்மானத்தைப் படித்தபொழுது நாங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே. அதை மத்தியஸ்தம் என்றுதான் சொன்னார்கள். மத்தியஸ்தம் என்றால் மத்தியஸ்தம் போகிறவர்கள் ஒரு அணியில் சேர்ந்திருக்கக் கூடாது. மத்தியஸ்தர்கள் என்பவர்கள் நடுநிலைமை உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஒரு அணியிலே சேர்ந்தவர்கள் மத்தியஸ்தத்திற்குப் போவது முடியாது. மத்தியஸ்தம் போவதற்கு எல்லாத் தகுதியும் இருக்கிறது முதலமைச்சரவர்களுக்கு, இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஒரு அணியில் தங்களைப் பிணைத்துக்கொண்டு விட்டதால் மத்தியஸ்தர் என்ற தகுதியை இழந்துவிட்டார்கள். நீங்கள் பிற்போக்கு அணியிலே போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறீர்கள். அந்த தீர்மானத்திலே வேண்டுமானால் Bilateral talk என்று போட்டு பிற்போக்கு அணியின் பிரதிநிதியாகப் பேசுவதற்கு முயற்சித் திருக்கலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, பிற்போக்கு அணி என்று சொல்கிறார்களே, எதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள்?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஆனந்தமார்க்கம், ஆர்.எஸ்.எஸ்., ஜனசங்கம் போன்றவர்கள், இன்றைக்கு இந்திரகாந்தி கீழே இறங்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு இன்றைக்கு நீங்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு போகாமல் 'பாய்-காட்' செய்கிறீர்கள். ஏன் நீங்கள் பாராளுமன்றத்திற்குச் செல்லவில்லை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உங்களோடு சேர்ந்து சுதந்திராக் கட்சியினர் கண்டனத் தீர்மானத்திற்கு எழுந்து நின்றார்கள், நீங்கள் அவர்களோடு சேர்ந்து விட்டீர்களா?

[1975 அக்டோபர் 30]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : உங்கள் கருத்துப்படி நீங்கள் அவசரக் காலப் பிரகடனத்தை எதிர்க்கிறீர்கள், அப்படி எதிர்க்கின்ற நீங்கள் ஏன் பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்ளவில்லை. எவ்வே உங்கள் உறவு அந்த அணியோடு இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அணியில்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்வதற்காகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சென்றார்கள். நண்பர் செழியன் அவர்களின் தலைமையில் பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்வதற்காக அனுப்பிவைக்கப் பட்டார்கள். அதைப்போலவே மாநிலங்கள் அவையில் கலந்து கொள்ளவும் சென்றார்கள். ஆனால் நடந்தது, முதல் நாள் பேசிய பேச்சு எதிலும் வரவில்லை, பெயர்தான் வந்தது, கட்சிதான் வந்தது. ஆகவே, அதை எதிர்த்து மறுபடியும் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளிலே கலந்துகொள்வது இல்லை என்று முடிவு செய்தார்களே தவிர, வேறல்ல.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : இந்த பாய்காட் எவ்வளவு நாட்கள் இருக்கும் என்று முதலமைச்சரவர்கள் கூறுவார்களா என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்த பாய்காட் அதிக நாள் நீடிக்காது என்றே கருதுகிறேன். ஏனென்றால், தமிழ்நாடு வழிகாட்டியிருக்கிறது. அதைப் பார்த்து பாராளுமன்றம் திருந்திக் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஆக இந்த அளவிற்கு அரசியல் ரீதியான என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிவிட்டு பொருளாதார ரீதியான பிரச்சனைகளைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடும்பொழுது புள்ளிவிவரங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு வெளியிட்ட ஒரு வெளியீட்டைக் காண்பித்தார்கள், அதில் ஒரு வரி அச்சப் பிழையாக இருந்திருக்கலாம், அதைக் காட்டி எல்லாவற்றையுமே நம்பவில்லை என்று சொல்லி ஆதாரம் காட்ட இலாயக்கு இல்லை என்று சொல்லக் கூடாது.

1975 அக்டோபர் 30]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆதாரம் காட்ட இலாயக்கு இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லாததைச் சொல்கிறார்கள். முன்னுரையில் மிகுந்த பெருந்தன்மையுடன் பேசினார்கள். இப்பொழுது சுரபேதம் ஏற்படுகிறது. தயவு செய்து அப்படிப் பேசவேண்டாம். இலாயக்கு இல்லை என்று சொல்லவில்லை, ஆதாரம் காட்ட விரும்பவில்லை என்று சொன்னேன், தவறான புள்ளிவிவரங்கள் இருப்பதால் ஆதாரத் திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நான் வேகப்பட்டோ, கண்ணியத் திற்குக் கீழே இறங்கியோ பேச மாட்டேன். இதில் தவறு இருப்பதால் இதை ஆதாரம் காட்ட இயலாது என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம், அம்மாதிரி சொன்னதாக வைத்துக் கொள்வோம். நீங்கள் புள்ளிவிவரங்கள் பலவற்றைச் சொன்னீர்கள். அப்படிப் புள்ளிவிவரங்களைச் சொன்னால் மட்டும் போதாது. 9 படி மேலே சென்றுள்ள நாம் 4 படி வரை ஏறியுள்ள இதர மாநிலங்களை பின்னோக்கிப் பார்க்க வேண்டிய தில்லை. 9-வது படியிலேயிருந்து 10-வது படிக்கு எப்படிப் போவது என்று பார்க்க வேண்டும். அகில இந்திய ரீதியிலே எல்லா மாநிலங்களையும்விட எப்பொழுதுமே முன்னேறிய மாநிலமாக இருந்து வருவது சென்னை மாநிலம், தமிழ்நாடு மாநிலம். பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்திலிருந்து நிர்வாக ரீதியிலேயும் சரி, வளர்ச்சி ரீதியிலேயும் சரி, இது முற்போக்கு மாநிலமாகத்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே, முற்போக்குப் பணிகளிலே இன்னும் வேகமாகச் செல்ல வேண்டிய அளவிற்குப் போக வேண்டும்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அவர்கள் பழத்தோட்டங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் தென்னந் தோப்புகளைப் பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன? அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லையே. குத்தகை நிலங்கள் சம்பந்தமாக நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எத்தனை ஆண்டுகாலத்திற்கு நீடிப்பது என்று கேள்வி போட்டோம். அதைப்பற்றிய கருத்துக்களை என் சொல்லவில்லை? விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கூலி பற்றி கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள், ஆனால் இருக்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 அக்டோபர் 30]

கின்ற நிலைமையைப் பார்த்து கீழ்த்தஞ்சையில் உள்ளதைப்போல நிரந்தரமாக எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அறிவித்து மறு அறிக்கை வரும்வரையில் செய்யலாமே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விவசாயத் தொழிலாளர் களுக்காக இவ்வளவு கவலைப்படுகிறீர்கள். எல்லா தொழிலாளர் களுக்கும் போனஸ் குறைந்துவிட்டதே, அதைப்பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள்?

(பிற்பகல் 2-30)

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அதைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண் டிருக்கிறோம், பிரதம அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நீங்கள் மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பீர்கள். நாங்கள் கமிட்டி போடக் கூடாதா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஐ.என்.டி.யு.சி போன்ற அமைப்புகளின் சார்பில் அதை மாற்ற வேண்டுமென்று பிரதமர் அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலியை சரியான முறையில் உயர்த்த வேண்டும், நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

பிகாரில் வரதட்சிணை வாங்குவதை காக்கிசிபிள் அபேன்சாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். நாமும் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைச் செய்யலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க கடன் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். ஒத்துக் கொள் கிறோம். பூச்சி மருந்துக்குக் கொடுத்த சப்ஸிடியை நிறுத்தி விட்டார்களே. அதைக் கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். நிர்வாகத்திலே பங்கு என்பதைப் பற்றி ஒன்று சொன்னார்கள். நிர்வாகத்திலே பங்கு என்பது ஒன்று; தொழிலிலே பங்கு என்பது வேறு என்று திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய விதத்திலே நிர்வாகத்திலே பங்கு இருக்கவேண்டும். தனியார் துறையிலேகூட என்ன கெபாகிடி இருக்கிறதோ அதிலே 40 சதவிகிதந்தான் தற்போது உற்பத்தி யாகிறது.